

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 27 • julij 2011 • letnik IX • ISSN-1581-7156

20

20 LET SAMOSTOJNOSTI
REPUBLIKA SLOVENIJA

Osrednja občinska proslava ob Dnevu državnosti in 20. obletnici samostojne Slovenije - ETHNOTRIP.

Osrednja občinska proslava ob Dnevu državnosti in 20. obletnici samostojne Slovenije - Visoki gostje na proslavi.

Osrednja občinska proslava ob Dnevu državnosti in 20. obletnici samostojne Slovenije - Nagovor župana občine Beltinci, dr. Mateja Gombošija.

Osrednja občinska proslava ob Dnevu državnosti in 20. obletnici samostojne Slovenije - Številno občinstvo je uživalo v bogatem programu.

Ministra Madžarske in Slovenije na Otoku ljubezni v Ižakovcih.

Europohod 2011 pod geslom »Pohodi po E-poteh in k E-potem«.

Spoštovane občanke in občani, cenjeni bralci!

Poletje je tu, žetev je v polnem teku, kašče se začenjajo polniti z zlatimi zrnji. Prihaja čas počitnic, dopustov in kvašenij ugorok, čas za posedaње pod lugašon in seveda – za branje Malega rijtarja, ki je že sedemindvajsetič pribobnal do vaših domov.

Tokrat vam prinašamo obilo zanimivega branja, saj v naši občini ne mine teden brez dogodka, naj bo le-ta kulturni, športni ali družabni. Zato, spoštovani soustvarjalci, je tudi prav, da o njih pišete in tako o svojih dejavnostih obveščate tudi vse tiste, ki se dogodkov, namenjenih tudi njim, iz neznanih mi razlogov ne udeležujejo.

V prihajajočih mesecih se bodo možnosti za prijetno druženje kar vrstile. 23. Krumplova noč v Lipi je sicer že uspešno za nami, pravkar v Lipovcih poteka 19. Mednarodna likovna kolo-

nija IZAK, prihajajo pa že 19. Ciglarski dnevi na Melincih in seveda 41. mednarodni folklorni festival v Beltincih, pa Būjraški dnevi na Otoku ljubezni v Ižakovcih ter 17. avgust, praznik občine Beltinci, ko se v počastitev in spomin na odločilne dogodke v preteklosti v občini zvrstijo številne prireditve. Omenila sem le tradicionalne dogodke, seveda pa bodo poletno ponudbo popestrila tudi številna druga dogajanja in rajanja.

Vsi omenjeni dogodki torej spodbijajo mnenje, da se v občini nič ne dogaja! Le priti je potrebno in znati uživati v ponujenem!

Pestrost člankov v tokratni številki dokazuje, da postaja Mali rijtar glasilo vseh starostnih struktur naše občine. Kot novost pa poleg stalnih rubrik na pobudo občinskih svetnikov in sve-

tnic v branje ponujamo tudi poročilo iz 6. seje občinskega sveta, kar naj bi v prihodnje postala tudi stalnica Malega rijtarja.

Da pa bo naše glasilo še kakovostnejše in bralcem všečno, ponovno apeliram na pisce člankov, da nam prispevke posredujete v elektronski obliki in s podpisanimi fotografijami (besedilo pod fotografijo in avtor) v ustreznem formatu.

Uživajte v poletju vsak na svoj najljubši način, šolarji pa si predvsem odpočijte od hramov učenosti!

In ko bo v deželo spet prišla jesen, naj bo bogata in radodarna! Vsekakor pa bo v naše kraje prinesla naslednjo številko Malega rijtarja.

*Za uredniški odbor
Vaša urednica
Simona Cizar*

Šesta seja občinskega sveta občine Beltinci

Šesta seja občinskega sveta je bila izvedena 19. maja 2011 z 18. točkami dnevnega reda.

Po potrditvi zapisnika in pregledu sklepov prejšnje, 5. redne seje, je bila obravnavana točka o podaji Soglasja k spremenjeni ceni socialnovarstvene storitve pomoč družini na domu v Občini Beltinci za leto 2011. Poročilo je podal pri tej točki predsednik Odbora za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti. Sklep o podaji soglasja je bil sprejeti in bo objavljen v Uradnem listu RS.

V drugi obravnavi predloga Odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč in podlagah za odmero komunalnega prispevka za komunalno opremo za območje Občine Beltinci so v razpravi pri točki 4. aktivno sodelovali vsi člani občinskega sveta. Poročila o pregledu omenjenega odloka sta po-

dala tudi predsednika Odbora za proračun in finance in Odbora za prostorsko planiranje in gospodarjenje z nepremičninami. Odlok predvideva razdelitev občine v tri območja: prvo obračunsko območje je naselje Beltinci (100%); drugo obračunsko območje so naselja Bratonci, Gančani in Lipovci (95 %); tretje obračunsko območje pa naselja Dokležovje, Ižakovci, Melinci in Lipa (90 %). Sprejet je bil namreč amandma o uvrstitvi KS Dokležovje v 3. obračunsko območje ter potem še celotni odlok v predlagani obliki in z vključenim omenjenim amandmajem.

Pri 5. točki dnevnega reda, ki je zajemal obravnavo Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Beltinci, je uvodno predstavitev podal župan. Odlok sta pregledala tudi Statutarno pravna komisija ter

Mali rijtar

informativno glasilo Občine Beltinci

uredniški odbor:

Simona CIZAR (odgovorna urednica),
Genoveta VIRAG (namestnica odgovorne urednice)
Snežana BRAČKO, Ivan MESARIČ, Bojan VERES

Uredniški odbor ne odgovarja
za vsebino objavljenih člankov.

zbiranje materiala:

Lilijana ŽIŽEK

jezikovni pregled:

Zlatka HORVAT

fotografije:

Arhiv Občine Beltinci, Denis CIZAR, KUD Beltinci, Dejan
KOLARIČ, ZTK Beltinci, Marija ZVER

grafično oblikovanje, priprava za tisk in tisk:

Tiskarna KLAR, Murska Sobota

julij 2011

Glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo
v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani
pa na sedežu Občine Beltinci,
Mladinska 2, 9231 Beltinci, 02 / 541 35 35,
www.beltinci.si, obcina@beltinci.si

Odbor za prostorsko planiranje in gospodarjenje z nepremičninami. Podan in sprejet je bil pisni amandma o tem, da se potrdijo spremembe v Odloku o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Občine Beltinci, a le v delu, ki se nanaša na pomurski vodovod.

KS Gančani je pod točko 6 podala v potrditev občinskemu svetu Dokument identifikacije investicijskega projekta za ureditev vaškega jedra KS Gančani. Taki in podobni dokumenti so temeljni za prijavo na najrazličnejše razpise. Člani občinskega sveta so dokument sprejeli, vsebino pa bodo uskladili s proračunom občine za leto 2011 ob sprejemu rebalansa proračuna.

Direktorica Zavoda za turizem in kulturo Beltinci, Ela Horvat, je pod točko 7. prisotnim podala v sprejem in pregled Poslovno poročilo zavoda za leto 2010 ter Program dela in finančni načrt za leto 2011. Odgovarjala je na vprašanja prisotnih članov občinskega sveta, ob koncu sta bila oba dokumenta sprejeta oz. potrjena s sklepom.

Pri točki 8 in 9 so bili svetniki seznanjeni z oceno redne delovne uspešnosti bivše ravnateljice Vrtca Beltinci, Miroslave Šömen, ter bivše ravnateljice Osnovne šole Beltinci, dr. Marice Horvat, za leto 2010. Omenjeni predlog za podajo soglasja so pregledali tudi na Odboru za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti ter na Statutarno pravni komisiji. Svetniki so oba predloga potrdili, torej podala soglasje k oceni obeh ravnateljic.

Na 6. seji občinskega sveta je bil prisoten kot gost dr. Milan Svetec, predstavnik RRA Mura iz Murske So-

bote, zato so svetniki sprejeli sklep, da se bo ta točka, ki je bila sicer na vrsti pod AD 17, obravnavala prej, za točko AD 10. Pristop h Konvenciji županov za zmanjšanje izpustov CO₂ so svetniki pozdravili in bili soglasnega mnenja, da se pooblasti župana dr. Mateja Gomobšija za podpis le-te. Podpisnima nobenih finančnih učinkov, torej ne bo pomenil obremenitve občinskega proračuna, predstavlja pa našo občino kot promotorko obnovljivih virov energije ter varovanja okolja.

Zaključni račun proračuna Občine Beltinci za leto 2010 pri AD 10 je zelo podrobno po področjih in postavkah predstavil finančnik v občinski upravi, Štefan Činč. Omenjeni zaključni račun bo pregledal v nadaljevanju še Nadzorni odbor Občine Beltinci in podal poročilo na eni od naslednjih sej občinskega sveta. Pri tej točki sklepanja ni bilo.

Pod točko 11 in 12 so člani občinskega sveta imenovali predsednika in člane Nadzornega sveta JKP Komuna Beltinci d.o.o. : Jože Ružič, Beltinci-predsednik, Igor Adžič, Beltinci-član, Andrej Dugar, Melinci-član, Igor Lebar, Gančani-član, Milan Kerman, Bratonci-član ter potrdili oz. sprejeli Komisijo za izvedbo in objavo razpisa za podelitev priznanj in nagrad Občine Beltinci za leto 2011 v sestavi: Željko Ritlop, Gančani-predsednik, Regina Ozmec, Beltinci-članica, Jože Erjavec, Lipovci-član, Simon Horvat, Dokležovje-član in Valerija Žalig, Beltinci-članica.

Pravilnik o dodeljevanju finančnih spodbud in razvoj podjetništva v Občini Beltinci pod točko 13. sta pregledala Odbor za proračun in finance

in Statutarno pravna komisija. Po razpravi so bili sprejeti amandmaji: da se v Pravilnik o dodeljevanju finančnih spodbud dodajo kot upravičenci tudi »zavodi« in »zadruga«, doda se še določilo, da »komisijo za izvedbo postopka predlaga župan, potrdi pa jo občinski svet« ter da imajo prijavitelji poravnane vse obveznosti do zaposlenih, vključno s prispevki za pokojninsko in zdravstveno blagajno. Odlok je bil v nadaljevanju soglasno sprejet z vsemi predlaganimi amandmaji.

Župan dr. Matej Gomboši je prisotnim pri AD 14 podal poročilo o dogajanjih v občini v času od zadnje seje občinskega sveta.

Na tej seji so svetniki pod točko 15 »Pobude in vprašanja« dajali svoje predloge in pobude, postavljali vprašanja za župana in občinsko upravo.

Pri točki 16 je Občinski svet Občine Beltinci soglašal s podelitvijo koncesije Francu Preindlu s.p. iz Bratonec za opravljanje ostalih sanitetnih prevozov pacientov za dobo 30-ih let. Svetniki so potrdili spremenjeni sklep, ki ga je predlagal Jože Ružič.

Prav tako je občinski svet podal pri zadnji, 18. točki, soglasje k ustanovitvi odplačne služnostne pravice za postavitev objekta za preselitev centrale CATV Beltinci na zemljišču s parc. št. 1484/1 k.o. Beltinci prosilcu Teleing d.o.o. Razkrižje 23. Za postopek ustanovitve služnostne pravice je potrebno upoštevati določila predpisov, ki urejajo razpolaganje s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti (občin).

Lilijana Žižek

Postavljanje mlaja s kresovanjem – Lipovci, 30.4.2011

Postavljanje mlaja sicer povežujemo s 1. majem, praznikom dela, vendar segajo začetki njegovega postavljanja veliko dlje nazaj, celo v predkrščanske čase. V Evropi se začetki običaja porajajo v 13. stoletju, ko so ljudje svoje domove, dvorišča, gospodarska poslopja in kraje okraševali s pomladnim zelenjem, listnatimi vejami ali mladimi drevesi. Prvi zaznamki o tem običaju v Sloveniji pa segajo v 17. stoletje, ko je šlo za postavljanje okrašenih dreves na čast plemiškim in mestnim uglednjem. O tem priča tudi izvrsten opis Janeza Vajkarda Valvasorja, avtorja Slave Vojvodine Kranjske.

Na splošno gre za običaj postavljanja na različne načine okrašenih dreves različnih vrst, ki so se v zgodovini postavljalja ob raznih priložnostih, kot so prihod pomladi, poletni solsticij, velike zgodovinske zmage, žegnanja, premicije, procesije, jurjevanja, srečna vrnitev iz vojske ali kak drug enkratni imeniten dogodek. Nemalokrat se je postavljanju okrašenega drevesa pridružilo še kurjenje kresov na predvečer praznika.

V novejši zgodovini pa je postavljanje mlaja in kresovanje povežano predvsem s praznovanjem 1. maja kot delavskega praznika in to od leta 1890 naprej.

Na Slovenskem za postavljeno okrašeno drevo obstajajo razna imena: mlaj, maj, majnik, majenca in v naši bližini tudi majoš. Običaj se razlikuje od pokrajine do pokrajine, od vasi do vasi, pomembno pa je predvsem druženje in ohranjanje tradicije.

V najnovejši zgodovini pa gre tudi za praznovanje naše samostojnosti in državnosti.

In kako je s tradicijo postavljanja mlaja v Lipovcih?

Po nam znanih podatkih so s postavljanjem mlaja v Lipovcih leta 1985

Lipovski rekruti 2011, punce in fantje letnika 1993.

v lastni režiji začeli fantje letnika 1967. Enostavno so se dogovorili, šli v raščički log, drevo požagali, pripeljali, okrasili in postavili. Da malo obudimo spomin: to so bili Roman Vinkovič, Vili Luk, Mirjan Sraka, Pištek Tratnjek, Matija Lebar, Franc Casar, Marjan Škerget ter žal že pokojna Tinek Vinkovič in Simon Bobovec. Velika zahvala jim za oživitev te čudovite, patriotske in družabne tradicije v Lipovcih.

Z leti je prireditev postala tradicionalna, vse bolj obsežna, k prireditvi so se vključila tudi dekleta, vrstnice rekrutov. Postavljanje mlaja in kresovanje v Lipovcih je postalo organizirano ter v zadnjih letih, tudi zaradi obsežnosti in predpisov, preneseno na nivo krajevne skupnosti, ki letnikom vedno nudi vso podporo in suport pri organizaciji prireditve.

Tudi mladi, generacija letnik 1993, ki so ali še bodo v letošnjem letu postali polnoletni, so se odločili nadaljevati to tradicijo in prevzeti še druge obveznosti. Začeli so z Miklavževanjem, pripravili so božični večer, sodelovali na čistilni akciji in krajevnem pikniku, sodelovali bodo tudi na proščanju v lipo-

vski kapeli.

In kdo so lipovski letniki 1993? To so Stanko Jeneš (81), Anja Törnarn (207), David Tratnjek (12 a), Sara Sraka (221), Timotej Pavel (239), Katja Luk (77) in Alen Pivar (97).

Ob pomoči krajevne skupnosti, staršev, sorodnikov in prijateljev so požagali in pripeljali drevo, z lepo okrašenim vrhom so se popeljali po vasi, obiskali svoje domove ter glasno vabili na večerno prireditev. Pozno popoldne so izredno lepo okrašen mlaj ob pomoči krajanov postavili. Pripravili so kulturni program, bogat srečelov, licitacijo mlaja in pozneje ob Vučji jami prižgali tudi velik kres.

Osrednje prireditve, ki je potekala pod občinskim šotorom, za postavitev katerega so prav tako poskrbeli rekruti in njihovi starši, se je udeležilo veliko Lipovčarjev ter sorodnikov, prijateljev in znancev od drugod.

Predvečer se je ob veselem in zabavnem družabnem srečanju hitro spremenil v praznik dela, 1. maj, na kar so rekruti zjutraj z budnico tudi opozorili vse vaščane.

Rekrutacija - tradicionalna prireditev v občini Beltinci

Dne 6. maja 2011 je Uprava za obrambo Maribor v sodelovanju z Občino Beltinci organizirala že sedmo, tradicionalno »rekrutacijo« v Beltincih. Na to seznanitev z vojaško dolžnostjo je bilo povabljenih 115 vojaških obveznikov letnika 1993 iz občin Beltinci, Črenšovci, Odranci, Turnišče in Velika Polana. Fantje so se na prizorišče pripeljali s trinajstimi okrašenimi traktorskimi prikolicami v spremstvu vaških deklet in ob spremljavi vaških godcev. Prireditev si je ogledalo precejšnje število krajanov in svojcev rekrutov. Slavnostni govornik na prireditvi je bil mag. Boris Balant, državni sekretar na Ministrstvu za obrambo Republike Slovenije. Vzdušje je bilo tako kot vsa leta doslej izjemno. Izjave in ocene nekaterih gostov o pomenu tega dogodka:

Mag. Boris Balant, državni sekretar v MORS:

”Slovesnost ob seznanitvi vojaških obveznikov s pravicami in dolžnostmi v Prekmurju je tradicija, ki se leta 2003, ko smo v naši državi Republiki Sloveniji opustili obvezno služenje vojaškega roka in s tem nabor, ni prekinila. Z vodenjem vojaške evidence vključujemo obveznike k sodelovanju pri obrambi države, hkrati pa na poseben način širimo domoljubje. Obujanje in negovanje kulturne dediščine sta pomembna pokazatelja našega skupnega domoljubja, zato je prav, da to tradicijo nadaljujemo ter jo tudi nagrajujemo času in našemu razvoju primerno.”

Dr. Matej Gomboši, župan Občine Beltinci:

”Veseli me, da mladi v občini Beltinci skupaj s svojimi vrstniki iz sosednjih občin v Prekmurju ohranjajo to

Generacija 1993 na rekrutaciji v Beltincih.

tradicijo rekrutacije. S tem ohranjajo zavest in kažejo svojo pripadnost naši domovini. Pozitivna energija vse mladine, gostov in številnih obiskovalcev me je zares presenetila. Še posebej, ker sem ta dogodek sedaj v svoji vlogi doživel prvič. Zahvaljujem se Ministrstvu za obrambo RS in vsem ostalim za skupno organizacijo tega lepega dogodka pri nas v Beltincih.”

Petra Majdič, vrhunska športnica, zaposlena v Slovenski vojski:

”Meni se je dogodek-običaj v Beltincih priljubil že prvič, ko sem ga doživela, torej nekaj let nazaj in zato se vsako leto z velikim veseljem odzvem na to akcijo. Sama imam zelo rada spoštovanje starih običajev in tradicije, zato me mladi vedno znova navdušijo, s kakšnim entuziazmom ta običaj ohranjajo. Ob tem jim po svojih močeh pomaga Uprava za obrambo in lokalne skupnosti, kar se mi zdi še posebej lepo, kajti mladi pri osemnajstih letih kljub vsemu svojemu veselju in igrivosti potrebujejo tudi narodno zavest in disciplino. Če pa smo jim pri

tem vsaj malo za vzgled vrhunski športniki, ki smo zaposleni v SV, pa je naša naloga več kot uspešno opravljena.”

Miran Stanovnik, vrhunski športnik, zaposlen v Slovenski vojski:

”Rekrutacija” je v taki obliki navdušujoča in ne pomeni le ohranjanja narodnih običajev, ampak tudi dvigovanje domoljubja na višjo raven. Prav domoljubje pa je pomembno za ohranjanje naroda, jezika in tako lepih narečij, ki jih Slovenija premore. V okoljih, ki se na ta način trudijo motivirati mlade, je zagotovo manj negativnih pojavov kot drugje. Letos se mi je dogodek zdel še posebej pristrčen in sproščen in komaj čakam vabilo za naslednje leto.”

Posebna zahvala gre pripadnikom enot Slovenske vojske in sicer 74. MOTB, 17. BVP, Vojaške zdravstvene enote, Orkestra SV ter Poveljstva za podporo, ki so na prireditvi predstavile vozila, oborožitev in opremo, zagotavljale elemente logistične zagotovitve ter profesionalno in zavzeto promovirale SV.

Brane Mohorič

Kam z biološkimi odpadki po 1.7.2011?

Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom (UL RS št. 39/10, 17.05.2010) predpisuje za gospodinjstva od 1.7.2011 naprej strogo ločevanje biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada od ostalih komunalnih odpadkov. Ista uredba zavezuje tudi nosilce gostinske dejavnosti na področju kuhinjskih odpadkov. Z udeležanjem navedenega predpisa bomo prispevali k doseganju okoljskih ciljev, h katerim se je Slovenija zavezala ob vstopu v Evropsko unijo.

Oddaja kuhinjskih odpadkov iz gostinstva samo pooblaščenemu zbiralcu

Povzročitelj kuhinjskih odpadkov iz gostinstva mora ne glede na kraj razdelitve obrokov zagotoviti, da se vsi kuhinjski odpadki, ki nastanejo pri pripravi hrane in ostanki, ki nastanejo po zaužitju obrokov na kraju njihove razdelitve, zbirajo ločeno od drugih odpadkov in pred oddajo pooblaščenemu zbiralcu začasno shranjujejo v za to namenjenem zabojniku ali posodi v skladu s predpisi, ki urejajo higieno živil.

Kuhinjske odpadke je **PREPOVEDANO MEŠATI** z drugimi odpadki (npr. z mešanimi komunalnimi odpadki in drugimi ločeno zbranimi frakcijami, vključno z zelenim vrtnim odpadom), če je zaradi mešanja onemogočena njihova predelava v skladu s predpisom, ki ureja obdelavo biološko razgradljivih odpadkov. Prav tako jih je **PREPOVEDANO** rezati, drobiti ali **MLETI** ter redčiti z namenom, da se z odpadno vodo odvajajo v javno kanalizacijo, greznice, nepretočne greznice ali neposredno v vode.

Tudi povzročitelji bioloških odpadkov iz gospodinjstev imajo zakonske obveznosti

Povzročitelj odpadkov iz gospodinjstva mora hišno kompostirati kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad v hišnem kompostniku. Tisti, ki ne kompostira kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada sam, mora te odpadke prepuščati izvajalcu javne službe proti plačilu v posebnem zabojniku na način, določen s predpisi lokalne skupnosti. S kompostiranjem nastane polnovredni humus, ki ga lahko koristno uporabite na domačem vrtu, cvetlični gredici, sadovnjaku ali vinogradu.

Povzročitelj odpadkov iz gospodinjstva mora lastne kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad do hišnega kompostiranja ali prepustitve izvajalcu javne službe hraniti ločeno, tako da se ne mešajo z drugimi odpadki in jih je možno hišno kompostirati ali predelati v skladu s predpisom, ki ureja obdelavo biološko razgradljivih odpadkov. **MEŠANJE KUHINJSKIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTVA IN ZELENEGA VRTNEGA ODPADA Z DRUGIMI KOMUNALNIMI ODPADKI JE PREPOVEDANO!**

Podjetje Saubermacher-Komunala Murska Sobota d.o.o., Noršinska ulica 12, Murska Sobota nudi možnost nakupa hišnih kompostnikov iz plastičnega in lesenega materiala. 400 l kompostnik stane 50 EUR in 600 l kompostnik 70 EUR.

Postavitev hišnega kompostnika

Za postavitev hišnega kompostnika na vrtu izberemo polsenčen ali senčen prostor, zavarovan pred vetrom in lahko dostopen. Hišni kompostnik naj ima neposreden stik s tlemi in naj bo z vseh strani primerno prezračen. Postavi se ga tako, da ne povzroča motenj (npr. smradu) na sosednjih zemljiščih. Ta osnovna pravila so primerna za vse

običajne sisteme, ne glede na to, ali so odprti iz lesa, žičnati ali pa plastični zaprti hišni kompostniki.

Tehnika pravilnega hišnega kompostiranja

Hišni kompostnik mora imeti neposreden stik s tlemi. Osnovna plast zdobljenih vej poskrbi za dobro zračenje od spodaj in preprečuje zastajanje vode. Za optimalen razkrojni proces je pomembna zadostna ponudba kisika, ki jo dosežemo tako, da se suhi strukturni material (veje in zeleni obrez) in vlažni nestrukturni material (trava, kuhinjski odpadki) vedno med seboj mešajo. Kuhinjske odpadke in ostanke hrane je potrebno takoj prekriti z listjem, zemljo, travo ali rahlo zagrebati, da preprečimo neprijetne vonjave in ne privabljamo neželenih gostov kot so podgane ali ptiči. V procesu razgradnje, ki poteka pri 50°C - 60°C, mikroorganizmi, bakterije in glive proizvajajo humus in hranilne snovi, za kar pa potrebujejo določeno vlago. V času daljše poletne suše je priporočljivo vlaženje kompostnega kupa. Ko je hišni kompostnik poln oziroma po približno pol leta, njegovo vsebino preložimo. S tem ga prezračimo in pospešimo razkroj. Dozorel kompost presejemo s sitom z odprtini 15 do 20 mm, preostanek uporabimo za nadaljnji razkroj kot strukturni material.

Kaj sodi med odpadke, primerne za kompostiranje?

Zeleni vrtni odpad, zlasti: odpadno vejevje, trava, listje, stara zemlja lončnic, rože, plevel, gnilo sadje, stelja malih rastlinojedih živali, lesni pepel.

Kuhinjski odpadki, zlasti: zelenjavni in sadni odpadki vseh vrst, jajčne lupine, kavna usedlina, filter vrečke, pokvarjeni prehrambeni izdelki brez embalaže, kuhani ostanki hrane, ki niso v tekočem stanju, papirnati robčki, brisače in papirnate vrečke.

*Ustvarjamo zdravo okolje,
za vas in skupaj z vami.*

Pomoč družini na domu

Razvite države usmerjajo politiko varstva ostarelih v ohranjanje samostojnega življenja starega človeka v domačem okolju, dokler je vztrajanje možno. Tudi Slovenija sledi taki svetovni težnji in si prizadeva starejšega človeka čim dlje ohraniti v njegovem bivalnem okolju, kajti bivalno okolje je prostor, kjer se na najbolj neposreden način prepletajo individualni interesi in potrebe, kolektivna zmogljivost civilne družbe ter organizirana družbena ponudba funkcionalnih storitev in materialnih pomoči. Slovenski starostniki so izredno navezani na svoja lastna stanovanja ter hiše in s tem na svoje domače okolje, zato je moč pričakovati, da se bodo čedalje bolj posluževali različnih oblik pomoči na domu in si s tem podaljševali samostojno bivanje v svojem okolju.

Center za socialno delo Murska Sobota nastopa v vlogi izvajalca socialno varstvene storitve Pomoč družini na domu in jo izvaja na področju enajstih občin.

Pomoč družini na domu je aktualna, pomembna in potrebna storitev, saj človeku omogoča, da kljub bolezni in starosti ostane na svojem domu.

Dom pa je za vsakega človeka izjemnega pomena. Tako je potrebno storitve, ki omogočajo človeku bivanje doma razvijati in prilagajati potrebam, ki nastajajo.

Pomoč družini na domu je neposredna oblika pomoči starejšim, bolnim in invalidnim osebam na njihovem domu. Pomeni oskrbovanje in negovanje navedene populacije. Tovrstna pomoč s strani izvajalk pomoči na domu – socialnih oskrbovalk omogoča ljudem, da ostanejo v domačem, sebi najbolj znanem okolju.

Uporabniki socialno varstvene storitve so:

- osebe stare nad 65 let,
- osebe s statusom invalida po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb,
- druge invalidne osebe, ki jim priznana pravica do tuje pomoči in nege za opravljanje večine življenjskih funkcij,
- kronično bolne osebe z dolgotrajnimi okvarami zdravja,
- hudo bolni otroci.

Pomoč na domu izvajajo delavci oziroma delavke z končano najmanj

srednjo poklicno ali srednjo strokovno šolo, ki izobražuje za socialno oskrbo ali nego, lahko pa tudi delavci, ki imajo pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo za izvajanje socialne oskrbe na domu oziroma socialn-i(e) oskrboval-ci(ke).

Delo socialne oskrbovalke lahko zajema:

- pomoč pri temeljnih dnevni opravih - pomoč pri oblačenju/slačanju, pomoč pri hranjenju, pomoč pri umivanju, pri opravljanju osnovnih življenjskih potreb...
- gospodinjsko pomoč – prinašanje enega pripravljenega obroka, nabava živil in priprava enega obroka hrane, pomivanje porabljenih posode, osnovno čiščenje...
- pomoč pri ohranjanju socialnih stikov - družabništvo, preprečevanje osamljenosti, odtujenosti, strahu, spremljanje upravičenca pri opravljanju nujnih obveznosti...

Potrebe so narekovale, da smo pomoč na domu začeli izvajati tudi v popoldanskem času, ob vikendih in praznikih.

Pomoč družini na domu je storitev, ki so si jo uporabniki v skladu z Zakonom o socialnem varstvu dolžni plačevati. V primeru, da uporabnik ugotavlja, da je njegovo materialno stanje slabo in si storitve ne zmore plačevati lahko na našem centru za socialno delo vloži vlogo za oprostitev plačila te storitve. V tem postopku je potem lahko v celoti ali delno oproščen plačila.

Glede organizacije pomoči na domu ni nekega dolgotrajnega postopka urejanje le-tega. Pomembno je, da je izražena potreba po tovrstni pomoči. Pri samem načrtovanju organizacije pomoči na domu je v ospredju potencialni uporabnik. Preden pride do neposredne organizacije pomoči na domu opravimo razgovor z človekom oziroma bodočim uporabnikom (največkrat obisk na domu), kajti najpomembnejše je, da sam opredeli potrebe in definira vrste ter oblike pomoči, kjer potrebuje pomoč izvajalke in da postavi tudi časovne okvire storitvi (torej ali bodo

obiski vsakodnevni, ob kateri uri, koliko časa bo ostajala izvajalka...). Socialna oskrbovalka se popolnoma prilagodi potrebam uporabnika in prisluhne njegovim željam.

Število uporabnikov storitve v občini Beltinci se iz mesece v mesec spreminja, povprečno število uporabnikov storitve mesečno je v letu 2010 znašalo 11, zanje je skrbela izvajalka iz domače občine.

V zaključku bi radi ponovno poudarili, da je socialno varstvena storitev pomoč družini na domu v našem geografskem prostoru izjemno pomembna in potrebna storitev. Na to vpliva dejstvo, da se v naši regiji nevladni sektor za področje starejših ljudi počasi razvija. Predvsem je v nekaterih vaških okoljih organizirana oskrba na domu edina storitev, ki je na voljo starejšim ljudem. Iz tega razloga kot izvajalec storitve težimo k nenehnemu izpopolnjevanju tako strokovnih delavcev ka-

kor tudi neposrednih izvajalk socialne oskrbe.

Prepričani pa smo, da lahko javni sektor, z dobro razvito mrežo storitev ob podpori nevladnih organizacij zagotovi maksimalno ugodne pogoje za kakovostno staranje.

Ko načrtujemo in govorimo o razvoju varstva starejših ljudi, načrtujemo tudi lastno prihodnost - sami sebi želimo najboljše.

V primeru potrebe po tovrstni pomoči ali dodatnih informacije se lahko obrnete na Center za socialno delo Murska Sobota, kontaktna oseba: Vlasta GLAVAČ, tel. 535-11-63, 041-915-553 ali vlasta.glavac@gov.si.

*Pripravila vodja PND:
Vlasta GLAVAČ, univ. dipl. soc. del.*

*Direktorica:
Mag. Nataša MEOLIC, univ. dipl. soc. del.*

1. Fotografski natečaj DPM Beltinci

(15. 06. 2011 – 31. 08. 2011)

Šolarji, dijaki, študenti, zaposleni, upokojenci, fotografski ustvarjalci in zlasti ljubitelji fotografij, lepo vabljeni k sodelovanju in ustvarjanju fotografij na tematiko Poletna razigranost.

Avtorji fotografij pošljite največ dve fotografiji (velikosti fotografije 20x30), v kuverto pa priložite tudi vaše podatke (ime, priimek, naslov, E-mail in generacijska skupina (npr: študent, upokojenec).

Fotografijo pošljite na naslov Društvo prijateljev mladine Beltinci, Ulica Štefana Kovača 3, 9231 Beltinci s pripisom »Za fotografski natečaj«, najkasneje do 31. 08. 2011.

Strokovna komisija v sestavi:

1. Tomaž Berke (foto studio in grafika Berke)
2. Matej Pivar, diplomant grafične in medijske tehnike, študij nadaljuje v smeri grafične in interaktivne komunikacije
3. Tajda Horvat, dijakinja Gimnazija Murska Sobota, ukvarja se z amatersko fotografijo. Slika za revijo o konjih.

Nagrajence bomo razglasili na portalu facebook in na spletni strani društva. Vsem avtorjem bomo poslali vabilo na zaključno razstavo, na kateri bomo podelili nagrade. Nagrade bo prispeval pokrovitelj natečaja FOTO

IN GRAFIKA BERKE, Tomaž Berke s.p. Murska Sobota.

Najboljše fotografije bodo objavljene v občinskem glasilu Mali Rijtar, na Facebooku DPM Beltinci in na spletni strani <http://www.dpm-beltinci.si/>.

Za dodatne informacije smo dosegljivi na portalu Facebook (DPM Beltinci) in na E-mail dpm08.beltinci@gmail.com

Beltinci, 04. 06. 2011

*Društvo prijateljev mladine Beltinci
Danilo Šaruga, vodja projekta*

Zgodovinski prvi piknik krajevne skupnosti Lipovci

V Lipovcih je bil 22. maja v gospodovem letu 2011 dogodek, ki je zabeležen kot prvi takšen v zgodovini tega kraja. Bil je prvi piknik krajevne skupnosti. Nič posebnega, bi rekel nekdo, ki ni poučen ali nekdo, ki razmišlja površinsko. Toda srž tega dogodka ima globlji pomen. V današnjem burnem času vseh mogočih in nemogočih, da ne rečem nerazumljivih nasprotij, v borbi za prestiž in nadvlado, kdo bo koga, v poplavi namerno izkrivljenih ali napihnjenih informacij in celo novinarskih rac in racmanov si je potrebno »pogledati v oči«, pri čemer ne pride v poštev niti ednina niti dvojina, ampak le množina.

In tu je srž prvega piknika! Druženje ljudi in sosedsko spoznavanje na osnovi človeških (in tudi krščanskih) vrednot. Pobuda za piknik je bila dana v svetu KS. Bili so sklicani predstavniki vseh društev in organizacij, ki so pobudo sprejeli, se skupno dogovorili za datum in druge organizacijske zadeve, tričlanski odbor pa je poskrbel za koordinacijo in nabavo potrebnega materiala. Zelo pomembno pri tem je, da je bilo delo vseh sodelujočih opravljeno prostovoljno, skupaj z domačimi glasbeniki, ki so skrbeli za dobro voljo. Vsem prisotnim domačinom in gostom, ki so se piknika udeležili, smo pripravili bograč, ribe in krompir

Ekipa »delavcev« pripravlja krompir za udeležence piknika. Foto: Janko Bezjak

z bučnim oljem, meso z žara, hrenovke, palačinke ter različno hladno pijačo. Za ponujeno jedačo in pijačo je bil tako imenovan »samoprispevek«, in to samo z namenom pokrivanja stroškov nabavljenega materiala, brez kakršnegakoli zaslužka. Za popestritev so lahko udeleženci sodelovali v šaljivih športnih igrah in si ogledali tekmo med hokejisti iz Lipovec in gosti-hokejisti iz Češke.

Zadovoljstvo udeležencev na pikniku, tako »delavcev« kot gostov, je bilo izredno. »Padlo« je tudi veliko sugestij, da bi takšno druženje, ob takšnem samoprispevku, moralo biti večkrat na

leto. Že zdaj pa lahko povem, da bo ta prireditev v Lipovcih postala tradicionalna in to v maju, ki smo ga v Lipovcih ob postavljanju mlaja množično in javno letos tudi prvič posvetili vsem mladim v našem kraju.

Namen skupnega piknika sveta in društev v naši krajevni skupnosti je popolnoma uspel, tako v druženju ljudi dobre volje kot v medgeneracijskem srečanju krajanov.

*Janko Bezjak,
predsednik sveta KS*

Majanje 2011

Praznično- počitniški teden med 25.aprilom in 1.majem je v Beltincih potekal v znamenju Majanja. Društvo iniciative mladih je namreč v Ambasadi Štefana Kovača Marka pripravilo sklop raznovrstnih brezplačnih delavnic in spremljajočega programa, podnaslovljenega kot »dnevi kreativnosti in kritične misli«. Ročno spretnejšim ustvarjalnim udeležencem so bile tako na voljo slikarska, striparska, malarska in likovna delavnica, preizkusili pa so se lahko tudi v oblikovanju skulptur. Posledično so nastali številni zanimivi izdelki, ki bodo svojo podobo na ogled postavili v bližnji prihodnosti. Največ zanimanja je vsekakor požela glasbena delavnica, v sklopu katere so se mladi entuziasti učili osnovnih prijemov na glasbenih instrumentih, vključujoč kitaro, bas, bobne, harmoniko in še kakšnega ali dva bolj eksotične narave, katerih niti sam ne znam natanko poimenovati. Pridobljeno znanje so uspešno predstavili publiki na javnem nastopu oziroma jam sessionu, kjer so se jim v glasbeni improvizaciji pozneje pridružili že uveljavljeni glasbeni mački in posledično se je sobotni večer prevesil v povsem blue-sovsko obarvano nedeljsko jutro.

Vsaka delavnica je imela svojega mentorja, ki je skrbel za to, da so dejavnosti potekale nemoteno in v skladu s pričakovanji udeležencev. Večina mentorjev je sicer izhajala iz vrst samega društva, pri nekaterih specifičnih področjih, kot sta bili na primer delavnica ozvočevanja za tonske tehnike ter video produkcija, pa smo se za dodatno pomoč poslužili tovariških poznanstev, tako znotraj regije kot tudi širše. Za gurmanske presežke in vsakodnevno tešitev lakote prisotnih je vzorno skrbela kulinarčna delavnica, športni navdušenci pa so se lahko vsak dan sproščali ob igri namiznega tenisa ali šaha. Računalniške geeke in fotografske freake je z nasveti in triki množično pritegnila delavnica Photoshopa, za filmske fanatike

Utrinek iz delavnice Photo shopa. Foto: Barbara Sušec

pa je bilo vsak večer poskrbljeno s filmskimi projekcijami iz ciklusa dokumentarnega političnega filma. Sama zgodovinska in družbeno-kritična tematika izbranih filmov je seveda avtomatsko sprožila še prenekatero spontano maddroslovno debato, tako ob tabornem ognju kot pri šanku.

Ko se je neke noči zgodil marksistični čudež in se nam je v neposredni bližini Ambasade likovno - gverilsko avtoportretiral sam Karl Marx, smo to vzeli kot svojevrstno znamenje. Prepoznali smo ga kot simbolno upanje za vse ponižane in razžaljene žrtve kapitalizma in prav njim smo posvetili na novo odprti trg Karla Marxa. Žal smo dandanes priča izjemno težkim časom, polnim strahu in negotovosti za vse generacije. Socializem s »človeškim obrazom« je zamenjal kapitalizem z nečloveškim, medtem, ko se z nami razposajeno igrajo Človek, ne jezi se. Pozabite na duhovno in politično gospodo - kakorkoli se že obrne, ti bodo vselej našli svoje korito. Proletariat se lahko zanese le nase, na svoje zgodovinske izkušnje in vsakodnevni razredni boj. Trg Karla Marxa v Beltincih naj tako služi kot pribežališče vsem zatiranim in nemočnim, sistematično zlorabljenim novodobnim su-

žnjem. Naj na tem mestu najdejo svoj mir in prostor pod svobodnim soncem. Smrt kapitalofašizmu, svoboda avtonomiji in solidarnosti!

Majanje 2011 je bilo tako, če odmlimo vremenske nevšečnosti, v vseh pogledih uspešno. V Ambasado je privabilo kar nekaj novih obrazov, s katerimi se bomo tudi v prihodnosti najverjetneje še večkrat srečevali. Kulturno kreativni potencial naše regije je zares izjemen in naredili bomo vse, da ustvarjalnim talentom v največji meri zagotovimo možnost, da lahko le tega tudi uresničijo. Pri tem se seveda nikakor ne mislimo posluževati prevladujoče logike ocenjevanj, natečajev in tekmovanj med posamezniki, ki zgolj spodbujajo pridobitniško tekmovalno mentaliteto obstoječega sistema in reproducirajo njegove napake in krivičnosti. V slehernem posamezniku je potrebno prepoznati in ceniti tisto njegovo posebno »nekaj«, tisti progresivni nemirni duh, ki nas in svet žene naprej.

Zato le urno: sem- tja, gor-dol, levo-desno.. Majejo se zidovi, pregrade in strahovi. Majamo se vsi. Majajmo še naprej.

Tomaž Rous, DIM Beltinci

Razstava del Likovne kolonije Izak Lipovci v Zagorju

V petek, 27.5.2011, je bila v Galeriji Medija Zagorje otvoritev razstave likovnih del, nastalih na 18. mednarodni likovni koloniji Izak Lipovci 2010. Udeleženci lanske lipovske kolonije, katerih dela so bila razstavljenjena, so bili naslednji umetniki: Vlasta Arzenšek Gottstein (Köln, Nemčija), Rivka Kave (Izrael), Peter Vernik (Maribor), Veljko Toman (Rakitna), Aleš Sedmak (Koper), Enver Kaljanac (Velenje), Alenka Viceljo (Portorož), Zmago Kovač (Kamnica), Nejš Slapar (Kranj), Mirna Pavlovec (Žabnica) in Franc Golob (Šempas).

Gre za dogovorjeno vsakoletno izmenjavo razstav dveh priznanih slovenskih kolonij. Likovna kolonija Izak Lipovci, ki jo organizira Društvo za napredek umetnosti Aquila Lipovci, ima 18-letno tradicijo. Slikarska kolonija Izlake – Zagorje je najstarejša likovna kolonija v Sloveniji in deluje že več kot 45 let. Cilj obeh kolonij je povezovanje umetnikov,

Razstavo del lipovske kolonije v Zagorju je odprl mag. Franc Obal.

nastanek umetniških del in predstavitev le-teh širši javnosti. Junija in julija bodo dela, nastala v koloniji Izlake – Zagorje, razstavljenjena v beltrinskem gradu. O koloniji in razstavljenjenih umetniških delih je

na odprtju razstave spregovoril umetniški zgodovinar, magister Franc Obal, dolgoletni strokovni sodelavec lipovske kolonije, ki je razstavo tudi odprl.

JoP

Naša srečanja z varovanci Doma Janka Škrabana

Ponavadi ni srečen, kdor predvsem sprejema, ampak tisti, ki predvsem daje. Človek preprosto da košček sebe – prijazno dejanje, uporabno domisljico, besedo priznanja, roko čez jarek, razumevanje, dober predlog, nasvet ob pravem času. Vzameš malo iz razuma, malo iz srca, vse skupaj zabeliš s prijateljstvom in položiš drugemu v premislek in srce. (Charles H. Burr)

Kako preproste, pa vendar globoke misli, ki nas prisilijo k razmišljanju o življenju. Veliko krat pozabimo, kako malo je potrebno, da nekoga osrečimo in razveselimo. Zato se toliko bolj zavzeto pripravimo na obisk naših »prijateljev«, ki jesen življenja preživljajo v Domu Janka Škrabana v Beltincih. Med nami se je v teh letih stkala nevidna vez, ki nas druži in povezuje, da znamo prisluhiti drug

drugemu. S svojimi obiski in kulturnimi nastopi jih osrečimo in podarimo delček sebe. Tudi oni nam s svojimi življenjskimi izkušnjami, optimizmom in vero v življenje to ljubezen vračajo, zato hkrati dajemo in dobivamo. Letošnjega maja je bilo še posebno lepo in pristrčno srečanje. Razveselili smo jih z bogatim kulturnim programom. Naši Anika in Micka sta pripravili skeč, sama pa sem program povezovala s čudovito poezijo Teje Rovšek W. Prav vse pa je navdušila pravljica Pšenica - najlepši cvet, ki je aktualna tudi danes in ima bogato sporočilno vrednost, da moramo starejše spoštovati, ljubiti, ceniti in se od njih učiti. Seveda velja enako tudi v obratni smeri. Rdeča nit našega srečanja je bila LJUBEZEN: do doma, domovine in ljubezen do bližnjega. Ker je letos LETO PROSTOVOLJ-

STVA, smo se tega lotili s še večjim entuziazmom. Veseli smo bili, ko smo v očeh naših oskrbovancev opazili solze sreče; živeli so se v pesmi, vonjali cvet jasmina in z rokami objeli pšenično klasje, ki smo jim ga podarili. Prijetno smo bili presenečeni nad nastopom njihovega »zborčka«, ki so ga pred kratkim ustanovili in ubrano zapeli. Svoje pesmi je predstavila tudi oskrbovanka Marija in vsem nam so segle globoko v srce. Vsi skupaj smo zapeli še majniško pesem Marija, nebeška kraljica, ki je zadonela po vsem domu.

Učenci naše POŠ iz Dokležovja so za oskrbovance pripravili majhna darilca in z njimi pokazali, da jih imajo radi. Ob slovesu smo bili vsi srečni in zadovoljni in zaželeli smo si ponovnega snidenja.

Marija Zver

Priprave na visok jubilej PGD Beltinci

1881-2011

Praznovanje tako visokega jubileja, kot je 130 let gasilskega društva, je pomemben dogodek. To je tudi rezultat humanega in ustvarjalnega dela mnogih generacij gasilcev in požrtvovalnih vaščanov Beltincev, ki so stopali skozi to obdobje. Ko pišemo zgodovino društva, je pred nami zahtevna in težka naloga, saj mi nismo živeli v tistem času. Kakšen je bil ta čas, izvemo iz pripovedovanja starejših, še živečih ljudi, ki so o delu v gasilstvu izvedeli od svojih prednikov. Nekaj več piše v dokumentih, ki smo jih zbrali v drugih gasilskih

društvih, kakor tudi na Madžarskem, kjer smo našli edini dokaz, da je Gasilsko društvo Beltinci bilo ustanovljeno leta 1880, registrirano pa 18.08.1981. PGD Beltinci je drugo najstarejše gasilsko društvo v Prekmurju. Vse to piše v arhivskih zapisih in matični knjigi, kjer so zapisani člani društva, predvsem ustanovitelja društva Markus Lajos in Franc Friderick. Iz takratnega obdobja je ostalo na ogled le nekaj orodja in slik. Ob praznovanju 125. obletnice je bil izdan zgodovinski biltten, ki je zelo podrobno opisoval delo,

bil je slikovno bogat, z letnicami in članstvom, opremo ter razvojem gasilcev v Beltincih. Ob letošnji proslavi, ki bo 21.08.2011, bo prav tako izdan biltten, ki ga pripravlja naš kronolog, g. Peter Šraj, in kjer bo prav tako opisano delo gasilcev v zadnjih letih. Hvala vsem krajanom, ki nam pomagajo moralno in materialno. Vsa dobra dela društva pa naj ostanejo zapisana v upanju, da bomo uspešno nadaljevali to humano poslanstvo.

Predsednik PGD Beltinci, Štefan Smej

Velikonočne šege in razstava

V predprazničnem času, v pričakovanju VELIKE NOČI, smo v Dokležovju pripravili razstavo. S svojimi izdelki so sodelovali otroci iz vrtca Sonček, učenci POŠ in člani DPM ter Karitas iz Dokležovja.

Vsi prazniki v letu imajo mnogo skupnega, saj segajo v davnino, ko je človek z obredi odganjal zimo in klical pomlad.

Praznik pomeni staro šego, ko se je človek praznično oblekel, skrbno pospravil okrog domačije; pomeni pesem, lepo pogrnjeno mizo, na kateri so bile jedi, ki so značilne za tisti čas. In zato se v našem društvu trudimo, da z razstavo pričaramo simboliko preteklosti in jo vključimo v današnji čas. Tako upamo in želimo, da bodo običaji in šege naših dedov ostale žive tudi našim zamcem.

Od pradavnine pomeni jajce izvor življenja in simbol plodnosti, zato je jajce v vseh religijah in kulturah simbol življenja. Poslikavanje velikonočnih jajc med slovenskim kmečkim prebivalstvom sega v sredino 18. stoletja, saj je o tem pisal že Valvazor. Obarvana jajca imajo različna imena: pirhi, pisan-

Podpis pod sliko.

ke, pisanice in v Prekmurju remenke ali remenice. V starem prekmurskem narečju remenka pomeni rdeče jajce. Rdeča barva velikonočnih jajc pomeni sonce, ljubezen in energijo. Obarvana jajca so imela v preteklosti zelo veliko vrednost, saj so jih dobila dekleta od fantov z najrazličnejšimi napisi: »Pisanica rdeča, ljubezen goreča«. Otroci so jih dobili v dar od svojih bratov, soročnikov in je bilo z njimi znanih veliko

iger. V ta čas sovpadajo tudi kresovi, ki pa so žal danes zelo redki.

Čaščenje pomladnega zelenja sega že v pogansko dobo. Žegnan les se v naših pokrajinah različno imenuje, zato velja pravilo, da ima pri nas vsaka vas svoj glas.

Za sestavo butare ali presmeca potrebujemo različne vrste zelenja in lesa ter cvetja (oljka, brin, dren, bršljan, bezeg, leska, breza, vrba...). Z butarami po-

»Veter piha, zemlja diha
sveže posejana.
Z vaške cerkvice doni
praznična hozana.

Sonce širi zlat obroč
čez aprilsko vreme,
da bi za veliko noč
hišam grelo sleme.

Naj bo sonce ali ne-
praznična vsebina
tankočutno obnovi
davno sled spomina.«

tekajo tudi različni običaji in tekmovanja za največji presmec.

V velikonočnem času je bilo značilno tudi ropotanje (raglje, klepetci, ropotci, brenče...). V Prekmurju so verjeli, da v velikonočnem času čarovnice jemljejo kravam mleko, zato so fantje na veliki četrtek pokali z biči in tulili v lonc za mleko, da bi jih pregnali.

Velikonočni kruh in peka potice je prastara ljudska umetnost na slovenskem. Našemu človeku kruh pomeni tudi ljubezen do domačega kraja, saj kadar sonce teče, najboljši kruh doma se peče. Sem spadajo tudi velikonočne jedi.

Značilne so tudi živali: zajec, petelin, kokoš, piščanec, jagnje. V zvezi s tem so ohranjene tudi najrazličnejše pesmice:

»Velike in male in stare kokoške,
nesite nam jajčka v slamnate koške.
Glej, kako so pridne te naše živali,
da tudi ti koški jim bodo premali. In jajčki
okrogli, vsak bo še pisan,
Rdeče, rumeno in modro porisan!«

To pesem so peli otroci v Šempetru.

Na veliko soboto so nesli jedi k žegnju. Velikonočna sobota je bila vesel praznik tudi zato, ker je tega dne odložilo dekletemna postna oblačila in jih zamenjalo za pisano krilo, bele rokavice in pisano svileno ruto. Košaro z žegnjo je pokrila z belim našitim prtom in si ga dala na glavo s svitkom. S

tem je hotela fantom pokazati, da bo dobra kuharica, ki zna speči dobro potico in dobra gospodinja, ki zna vesti lepe prte, ki zna stkati lepo bluzo, ki je dobra predica, spretna vezanja in še marsikaj.

»Znam kuhati, znam peči,
znam hišico pomesti,
pa še druge take reči
me pa potem še možek nauči.«

je nagajivo prepevalo deklet, ki je hotelo dobiti moža. Dekleta so se bala, da ne bi ostale stare tetice v hiši svojih bratov in sester.

Vse to so lahko obiskovalci videli na lepo pogrnenih mizah. Čudili so se spretnostim in fantaziji otrok, ki so pričarali čudovite izdelke.

Na otvoritvi razstave so sodelovale naše pevke, recitatorji in glasbenik, ki nam je zaigral nekaj poskočnih melodij. Razstava je bila na ogled ves teden in je privabila lepo število obiskovalcev.

Marija Zver

Trg Karla Marxa v Beltincih

V ponedeljek, 2. maja 2011, so Beltinci dobili svoj prvi poimenovani trg, ki nosi ime nemškega filozofa in sociologa Karla Marxa. Trg se nahaja v središču Beltincev, na dejanskem in simbolnem stičišču družbene stavbe in nadstavbe, med centrom alternativne kulture Ambasada Štefana Kovača Marka, kulturnim domom, tovarno in banko. Otvoritev trga se je odvila v okviru prireditve »Živel 2. maj!«, ki jo je Humanistično umetniško društvo Črno polje in beli kvadrat, ki je pobudnik otvoritve in poimenovanja trga, pripravilo tretjič po vrsti in tokrat izvedlo v sodelovanju s klubom Ambasada. Na slovesnosti otvoritve trga so nastopili slikar in glasbenik Daniel Kavaš,

študent filozofije Uroš Buzeti, diplomirani politolog Tomaž Rous in mag. Lidija Radojevič, zaposlena na Fakulteti za socialno delo v Ljubljani. Daniel Kavaš in Uroš Buzeti sta po glasbenem nastopu, v katerem sta predstavila albuma »Kapitan kapital« in »Beseda«, izvedla performans »Rdečo mašo«, kateri je sledilo branje odlomkov iz Komunističnega manifesta in nagovor obiskovalcev. Tomaž Rous je v svojem govoru, ki ga je posvetil žrtvam kapitalizma, izpostavil podrejanje temeljnih človekovih pravic interesom ekonomske rentabilnosti, ki zaposlene z nepredvidljivimi razmerami na trgu dela postavlja v trajno negotovost in odvisnost v javnem in zasebnem življenju

Predavanje Lidije Radojevič (foto M.S.)

ter celovitost človeka omejuje na njegovo proizvodno funkcijo. Predavanje Lidije Radojevič »Boj za javni prostor kot razredni boj« je izpostavilo pojav oblikovanja mest kot dobičkonosnih ekonomskih enot, ki gledajo na razvoj kulturnih, izobraževalnih in socialnih prvin mesta v luči ekonomske eksploativnosti in posledično pogosto sporne kakovosti. Naštete funkcije se po predavateljičinem mnenju financirajo in tolerirajo le v tolikšni meri, kolikor se skladajo z vizijo naselij kot dobičkonosnih obratov. Po nastopih je bila prireditelj sklenjena z zasaditvijo »Rdečega jabolka spoznanja«.

Razsežnosti dogodka, ki so bile predstavljene v nacionalnih in lokalnih medijih (RTV, Dnevnik, Vestnik, spletni portal Siol...), segajo na področje družbenega angažiranja v javnih vprašanjih, vnosa kritične družbene misli v okolje, v katerem je ta slabo razvita, prispevka k oblikovanju avto-

nomne civilne družbe ter konceptualnega umetniškega dela. Odločitev za poimenovanje trga po Karlu Marxu temelji bolj kot na ozki ideološki opredeljenosti akterjev na humanistični, razsvetlenski in emancipatorni razsežnosti marksistične misli, ki svoje delo upira v osvobajanje človeka v skladu z zahtevami človečnosti od tistih družbenih in ekonomskih odnosov in pojavov, ki so v nasprotju s človekovim univerzalnim, ustvarjalnim in kritičnim bistvom, njegovo zmožnostjo spreminjanja in voljo do življenja, če se navežemo še na temeljno idejo Nietzschejeve filozofije. Se pravi tistimi temeljnimi lastnostmi, ki človeku omogočajo, da se presega v smeri osebne in družbene ozaveščenosti, v smeri rasti in napredka ter boljših osebnih in družbenih pogojev življenja. (Flere, Sociologija, 1998; Marcuse, Enodimenzionalni človek; Fromm, Umetnost življenja)

Želja pobudnikov odprtja trga je, da bi Trg Karla Marxa nudil fizični prostor razvijanju kulture, umetnosti, znanosti, izobraževanja, kritične družbene misli, kulture nenasilja in dialoga, družbene angažiranosti, prostovoljstva, socialne vključenosti, svobodomiselnosti, polemčnosti, inovativnosti, omogočal mišljenje in spreminjanje družbe ter prijateljsko druženje. S podelitvijo identitete prostoru v središču Beltincev, na katerem se kulturni dogodki v organizaciji društev, povezanih z Ambasadom, odvijajo že kakšno desetletje, bi naj prišlo do dodatne kakovostne nadgraditve prostora z vsemi odlikami trga kot prepoznavnega kulturnega prizorišča in socialnega stičišča, se pravi dostopnega in odprtega javnega prostora z ustrežno urbano opremo in arhitekturno ureditvijo ter posledično uradnim statusom.

*Za HUD Črno polje in beli kvadrat
Matej Sobočan*

OBMOČNO ZDRUŽENJE
Murska Sobota

**VLJUDNO
VABLJENI NA**

**VELIKO TERENSKO
KRVODAJALSKO AKCIJO**

**v petek, 29. julija 2011
od 7.30 do 11.00**

V GASILSKEM DOMU BELTINCI

REŠUJEM ŽIVLJENJA. DAJEM KRI.

Vabljeni ste vsi, ki lahko darujete kri in se počutite zdravi, ste stari od 18 do 65 let in v zadnjem času (ženske 4 mesece, moški 3 mesece) niste darovali.

Za sprejem je potreben osebni dokument s fotografijo.

Pred odvzemom boste zdravniško pregledani. Prosimo vas, da na dan ne zajtrkujete nič mastnega, tudi ne mleka in mlečne kave, lahko pa zajtrkujete čaj, črno kavo, kruh, marmelado, sadje in podobno. Po odvzemu krvi vam bomo postregli s prigrizkom.

NAŠA KRI JE NENADOMESTLJIVO ZDRAVILO IN NAJDRAGOCENEJŠE KAR LAHKO PODARIM. KRVODAJALSTVO ZDRUŽUJE LJUDI. PRIDRUŽI SE NAM! HVALA!

Bratonski tek pritegnil staro in mlado

Nogometni klub Bratonci, Športna zveza Beltinci in Društvo prijateljev mladine Beltinci so v soboto, 7.5.2011, organizirali 1. bratonski tek, ki je spadal pod pokroviteljstvo Olimpijskega komiteja Slovenije in pohod. Prireditve se je udeležilo več kot 250 tekmovalcev in gledalcev.

Pohod, dolg 6 kilometrov, se je pričel ob 15. uri s startom na Športno-rekreacijskem centru Bratonci. Spadal je v program »Hura, prosti čas- pohodništvo«, ki ga razpisuje Zavod za šport RS Planica. Pohodniki so si ogledali tudi nekatere znamenitosti Bratonec in se na poti okrepčali s hladno pijačo in prigrizki.

Po koncu pohoda ob 16. uri so se zvrstili teki. Najprej so se na progo podali člani (9,6 km) in članice (7,6 km). Po prihodu tekačev na cilj so bili na vrsti še osnovnošolski teki, ki so bili razvrščeni v pet kategorij (od 300 do 2600 metrov).

Najboljši tekmovalci v posa-

Tekači red štartom.

meznih kategorijah so prijeli medalje, najboljši v članski kategoriji pa še pokale. Vsak aktivni udeleženec prireditve je prejel sponzorsko majico. Najstarejši tekmovalec, ki je tekel na 9,6 km, je bil g. Polde Dolenc, star 80 let.

Člani Nogometnega kluba Brat-

onci se zahvaljujemo vsem, ki so pripomogli k uspešni izvedbi prireditve, predvsem pa še KS Bratonci, PGD Bratonci, TD Bratonci in vsem sponzorjem, ki so objavljeni na spletni strani nogometnega kluba in Facebook portalu.

Rezultati Bratonskega teka 2011

Skupno: tek člani (9,6 km):

1. fujs matej (šd turbo team)	35,08
2. čeh jože (ad štajerska)	35,13
3. kaučič boris (ts radenska)	37,23

Skupno: tek članice (7,6 km):

1. fujs špela (ak panvita)	33,59
2. lunežnik vlasta (ts radenska)	34,14
3. horvat anja (mačkovci)	37,58

Osnovnošolski teki:

Tek 300m fantje

1. aljaž utroša
2. nejc kreft
3. jure žižek

Tek 300m deklice

1. kaja martoh
2. sara ropoša
3. pija ukmar

Tek 600m fantje

1. dino vinkovič
2. marko miličević
3. maj janža

Tek 600m dekleta

1. larisa utroša
2. julija žižek
3. melani ferencek

Tek 900m fantje

1. niko car
2. iztok horvat
3. timotej ferencek

Tek 900m dekleta

1. katarina fišer
2. saša maučec
3. zala janža

Tek 1300m fantje

1. alen forjanič

Tek 1300m dekleta

1. nuša lovenjak
2. maja šadl
3. kaja kočar

Tek 2600m

1. mateja hari
2. doroteja osojnik

Nogometni klub Bratonci

TD Lipa po Lendavskih goraj in bregaj

Člani Turističnega društva Lipa smo pod vodstvom predsednice Mar-te Ferčak 1. maja organizirali pohod po Lendavskih goricah. Tam ima namreč skoraj vsaka druga lipljanska družina svoje gorice. Le kako se je v davni Lipljan Bogu prikupil, da mu je ta podaril tako velik del goric na vzpetinah, ki so jih s trto zasadili še stari Rimljani, ki so tamkaj živeli? Vinogradi in kleti, ki jih je mladi rod po večini podedoval od očetov, so danes oddih po službi. S prodajo vina pa je bolj slabo.

Štirideset članov turističnega društva se nas je zbralo ob trinajsti uri pri vaško-gasilskem domu, avtobus pa nas je zapeljal po avtocesti do Lendave, naj-vzhodnejšega mesta v Sloveniji, ki leži pod jugozahodnimi obronki Lendavskih goric, tik ob meji z Madžarsko. Izstopili smo pri novem lendavskem pokopališču na obrobju mesta, ob cesti, ki pelje proti Pincam in Čentibi. Da Kot zanimivost Lendave naj še omenim, da so imeli Rimljani na tem prostoru, po katerem je rekla cesta Poetovio – Savaria (Ptuj in današnji Sombotel na Madžarskem), vojaško postojanko Halicanum. Leta 1192 je posest, ki je obsegala skoraj celotno jugovzhodno Prekmurje, kupila rodbina Haholtov, ki se je sredi 14. stoletja preimenovala v Banffije. Lendava je postala trg v 14. stoletju, župnija pa se omenja 1334. Leta 1644 so Banffije zamenjali knezi Eszterhazy, večino 17. stoletja je bilo območje pod ogrsko in turško vojno oblastjo. Naselje je prizadelo več potresov in 1838. leta še velik požar. Leta 1867 je mesto postalo sedež okraja.

Po poti smo se vzpenjali mimo kleti Miška Kranjca do piramide, najvišje točke Lendavskih goric, na višino 327 metrov. Od tam smo se spuščali proti Lendavi. Vmes smo imeli postanke pri Lipljanih, ki imajo tam vinograde. Gospodarji Ivan Tkalec, Ivan Sobočan, Jože Ferčak, Stanislav Ferenčak in Franc Zver ter njihove družine so nas lepo sprejeli in nas dobro pogostili. Na vi-

Utrinek iz pohoda po Lendavskih goricah, v organizaciji TD Lipa.

kendu Avgusta Bukovca smo imeli večji postanek, saj smo tam opravili malico in se ogreli, premočeni od dežja, ki nas je spremljal vso pot. Šele ko smo odšli od Franca Zvera, zadnjega, pri katerem smo se ustavili, je dež ponehal. Tudi takšno vreme smo sprejeli in v mokrem iskali vse tisto, kar je bilo najboljše: smeh, opazovali bogato rastlinje, ki je bilo v tem času najbolj razkošno, urejene zidavnice in zaupali lastni kondiciji. Ta je za hojo po hribih seveda potrebna.

Spotoma smo si od zunaj ogledali kapelico Svete trojice (med leti 1727/1728 jo je postavila družina Gludovác), kjer je v stekleni krsti shranjena mumija vojščaka Mihaela Hadika, ki je bil, kakor pravi legenda, za časa turških vpadov (1603) poveljnik grajske straže in je padel v bojih s Turki med obrambo Lendave. Od hriba, kjer stoji kapelica, je lep pogled na ravninski del do Mure in še naprej do Kalnika, Ivanjščice, Ravne gore na Hrvaškem, ter Boča in Pohorja, celo do vrhov Alp. Lepo se vidi Črni Log, Polanski Log, ravninske vasi in zvoniki, ki se dvigajo iz njih. Spuščali smo se še nižje do gradu. Ta je stal nad Lendavo že v 12. stoletju, o čemer naj bi pričale freske v grajski kapelici. Sedanji dvorec je dal po odhodu Turkov med leti 1712 in 1717

postaviti knez Eszterhazy v obliki črke L (menda v čast takratnemu cesarju Leopoldu). V posesti rodovine Eszterhazy je ostal vse do leta 1945. Avtobus nas je spet pričakal pred župnijsko cerkvijo v starem delu Lendave. Da napišem še kaj o tej cerkvi, katere zavetnica je egiptovska svetica sv. Katarina. Sama cerkev v Lendavi ima že več prednic. Prva je po zanesljivih podatkih tam stala že v času kneza Pribine v 9. stoletju. Današnja cerkev je veliko enoladijsko svetišče iz leta 1751 s polkrožnim prezbitერიem. Slika glavnega veličastnega oltarja prikazuje sveto Katarino Aleksandrijsko, ki je delo italijanskega slavnega slikarja Felixa Barazuttija iz leta 1888.

Tako smo člani TD Lipa preživeli 1. maj, torej delovno, saj je tudi pohodništvo delo, ki pa je bilo veselo, klub slabemu vremenu. Torej, če so človeški odnosi dobri, so delovni pogoji manj pomembni in se jih lažje preživi. V TD smo dober tim, naši predsednici Marti pa vsa hvala, da je tako požrtvovalna, delavna in da si za društvo vzame res dosti časa. Še so ljudje, ki za svoje delo ne zahtevajo plačila v denarju, ampak delajo za napredek kraja, za druženje in lepo besedo.

Francka Zdravec

1. Literarni natečaj Poezije (DPM Beltinci)

V Društvu prijateljev mladine Beltinci smo pripravili literarni natečaj na temo prijateljstvo, ki se je pričel 8. marca in zaključil 8. aprila 2011. Natečaja se je udeležilo 79 pesnikov iz vseh koncev Slovenije. Strokovna žirija, ki so jo sestavljali pesniki in pisatelji Lučka Zorko, Robert Titan Felix in Denis Škofič, je v vsaki izmed petih kategorij (razredna stopnja, predmetna stopnja, dijaki, študenti, mladi po srcu) izbrala tri nagrajence. Na literarni prireditvi, ki je potekala 15. aprila v grajski dvorani, smo tudi javno čestitali vsem nagrajencem v posameznih kategorijah. Dogodek je bil medijsko podprt in generacijsko obarvan, saj spodbuja medsebojno sodelovanje.

Nagrajenci:

Razredna stopnja (7 udeležencev)

1. Tim Prelec, OŠ Gornji Petrovci
2. Tjaša Gerič, OŠ Bogojina
3. Zala Janža, OŠ Beltinci

Predmetna stopnja (44 udeležencev)

1. Reja Žinko, OŠ Cezanjenci
2. Denisa Ribarič, OŠ Črenšovci
3. Andreja Ostanek, OŠ Bakovci

Dijaki (9 udeležencev)

1. Tina Tratnjek, Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer
2. Gaja Zdravec, Srednja zdravstvena šola Rakičan
3. Jernej Mastnak, Gimnazija Murska Sobota

Študenti (1 udeleženka)

1. Mateja Gabor, občina Moravske Toplice

Mladi po srcu (18 udeležencev)

1. Štefan Titan, občina Tišina
2. Štefan Matko, občina Beltinci
3. Janez Bršec, občina Podbočje

Za mano je moj prvi samostojni projekt v okviru društva. Zahvaljujem se pesnikom, ocenjevalcem, prijateljem iz društva, založbi Litera, medijem, Kulturno umetniškemu društvu Beltinci in Luki Sraku.

Skozi prireditve smo se z ocenjevalci strinjali, da ne pišemo za uvrstitev na prva mesta, ampak za svojo dušo. Dobro pesem ni težko napisati, težko je napisati več dobrih pesmi.

PS.: Objavljamo najboljše pesmi (v narekovaju spodaj je ocena / kritika komisije).

*Kaja Cigan, vodja projekta
literarnega natečaja, DPM Beltinci*

Svečanost ob razglasitvi nagrajencev v beltinskem gradu.

NAGRAJENA DELA

ŠTUDENTI

Mateja Gabor, občina Moravske Toplice

PRIJATELJSTVO

*Na levi rami ji počiva metuljček.
Igle so mu z ognjeno v kožo vbodle krila,
od katerih mi rdečijo lica.
Preko strmih klifov lopatic
nato kapljam po robovih
do majhnih jamic na vznožju hrbta,
kjer se mi vanje razlijejo oči,
kadar zakroži z boki.
Moja pleča so španska stena,
za katero se varno obrne.
V steklu se prikaže odsev peščene ure,
ki ji pesek ne šteje več let.
Z mano se nagajivo poigra
ravna temna črtica
skupaj z čvrstima polnima lunama,
ki lebdita nad ozkim pasom rodne zemlje.
...
Padejo žaluzije.
Prizor je končan.
Zaploskam svoji potrpežljivosti,
od katere mi postajajo pretesne hlače.*

»Pesnica temi doda pridih erotičnosti, s tem ko uporabi metafore telesnega in telesa. Uporablja izvirne, osupljive metafore, ki posegajo v polje nadrealizma.«

RAZREDNA STOPNJA

1. mesto: Tim Prelec, OŠ Gornji Petrovci

PRIJATELJ

*Moj prijatelj ima eno oko,
tri roke in štiri noge.*

*Plišast je kot ovčja volna in mehak,
to je moja igrača, vesoljec.*

*Spi z mano, v šolo gre,
v loncu spi in grdo smrči.*

*To vesoljec Kimi je,
zelen kot trava je.*

*V šoli mi pomaga,
na krosu vedno zmaga.*

»Ni klišejska, jedrnata opisna pesem, ki se loteva teme na izviren način. Vzpostavi čustveno globok odnos do bitja, ki je v resnici plišasta igračka.«

PREDMETNA STOPNJA

1. mesto: Reja Žinko, OŠ Janka Ribiča Cezanjevci

PESEM PRIJATELJSTVA

*Midva sva prijatelja,
oponašava skladatelja.*

*Skladatelj daje rimi glasbo,
midva življenju preobrazbo.*

*Dnevu dodava sijaj
in ga spremeniva v raj.*

*Ko je žalostno in togo,
dodeliva si nalogo,*

da pesem bova osvetlila

in ji dala nova krila.

*Najino prijateljstvo je dragoceno,
ne prodam ga za nobeno ceno.*

»Loteva se teme na izviren način in vdihne s primerami prav poseben čar. Iz nje veje optimizem in posebna svežina; prijateljstvo izpostavi kot veliko vrednoto v sodobnem kapitalističnem času.«

DIJAKI

1. mesto: Tina Tratnjek, Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer

PRIJATELJ

*kapljica za kapljico,
morje, ocean.
eden izmed tisoč, ti si bil izbran.*

*stihi izpeti, obrabljen papir,
solza v očesu, v srcu nemir.
je daleč bolj ustrezno, kot pa tu.
dvoje duše, eno je telo.
ti si moj minus, jaz sem tvoj plus,
luč v težkem dnevu,
nepovabljen, vedno zame tu.*

*preveč je besed, ne znam tega razpret.
ti že razumeš.
gubice, sreča, objem in pa jok.
naju nosi skupen tok.*

»Ustvarjalka zelo lepo stopnjuje podobe. Jezik ni gostobeseden, ampak jasen in estetski. Prisoten je nek notranji ritem, ki ga kaže tudi odsotnost velike začetnice, ki da pesmi ritem valovanja.«

MLADI PO SRCU

1. mesto: Štefan Titan, občina Tišina

NEŽNE

*Nežne
ki vam dvorim
s prsti
premetavam
v slinastih ustih
z jezikom
dričam ob njih
nežno grizkam
da zatrdijo
od obilja
in muckasto
drihteče
se vzburijo
do strasti.*

»Pesem temo prijateljstva variira in jo prenese na polje erotike. Gre pa še dlje – na polje fetišizacije, vendarle pa s tokom besedja in ritmom ostaja v polju dveh, ki sta si blizu.«

Ekскурzija v Bruselj in ogled evropskega parlamenta

Novinar Bojan Rajk mi je sporočil veselo novico, da sem ob reševanju nedeljske križanke na Radiu Murski val prejela nagrado - ekskurzijo v Bruselj. Kar verjeti nisem mogla, da je to res. Ko je čez nekaj časa prišlo prijazno pismo naše poslanke v Evropskem parlamentu, ga. dr. Romane Jordan Cizelj, sem se zares prepričala.

Izbrala sem termin ob koncu junija, ki mi je najbolj ustrežal in se tako skupaj z možem priključila skupini celjske regijske koordinacije Slovenske demokratske stranke. Vse potrebno je urejala svatovačka ga. Tanja Ozvatič in pozneje ga. Iva Zorenč, ki je bila tudi vodja ekskurzije.

Z možem sva vstopila v Celju, kjer smo se že pred odhodom na avtobus spoznali s sopotniki. Ob prijaznih besedah in topli dobrodošlici ga. Ive Zorenč, je bil led takoj prebit. Vedela sem, da bova potovala v dobri in prijateljni družbi ljudi in nama ne bo dolgčas. Vse to pa sta dokazala naša ustrežljiva in zanesljiva šoferja, ki sta nas varno in srečno pripeljala na cilj. Ker smo se vozili ponoči, smo vmes tudi zadremali in se od časa do časa pretegnili na vmesnih postajah ter se osvežili z vodo. Tako je bila pot kljub dolgi vožnji prijetna in vesela.

V dopoldanskih urah smo prispele v Bruselj, glavno mesto Belgije. Po krajši vožnji po mestu smo se ustavile pred Evropskim parlamentom (imeli smo srečo, da nas je avtobus pripeljal čisto na cilj), kjer nas je že čakala prijazna sodelavka naše poslanke mag. Metka Čavka. Po krajših formalnostih smo lahko izstopili iz avtobusa in se napotili v parlament. Seveda ni šlo brez temeljitega pregleda, ki so ga opravili varnostniki. Tudi to smo uspešno prestali in vstopili skupaj z našo prijazno Metko v mogočno zgradbo, nad katero smo bili vsi navdušeni.

Najprej smo se ustavili v dvorani, kjer nam je tiskovni predstavnik

Iz ekskurzije v Bruselju.

g. Rok Kočelj podrobno predstavil Evropski parlament in njegovo delo. Kmalu se nam je pridružila naša gostiteljica, dr. Romana Jordan Cizelj, in nam predstavila svoje delo ter odgovarjala na naša vprašanja. Naša poslanka je bila leta 2009 že drugič izvoljena v Evropski parlament. Je članica Odbora za industrijo, raziskave, energijo ter nadomestna članica Odbora za okolje, javno zdravje in varstvo potrošnikov. Deluje tudi v Delegaciji Evropskega parlamenta z ZDA ter je nadomestna članica Delegacije v skupnem parlamentarnem odboru EU - Turčija. Je predsednica Evropskega energetskega foruma in častna članica odbora Unesco - L'Oreal nacionalnega programa za ženske v znanosti. V Evropskem parlamentu je bila izmed vseh 732 poslancev leta 2007 izbrana za evropsko poslanko leta na področju energije. Naša poslanka je izredno preprosta, topla, prijazna in odprta ženska, ki se zna približati ljudem.

Z zanimanjem smo si ogledali tudi največjo dvorano, kjer je ravno potekala razprava. V tem času je bil v Evropskem parlamentu organiziran Teden političnih skupin. Srečevali smo se s skupinami ljudi iz najrazličnejših držav. Kosilo smo opravili kar v jedilnici

parlamenta in bili zadovoljni s hrano, ki jo pripravljajo za poslance.

Nato je sledil sprehod po mestu, ki nas je očaralo s svojimi mogočnimi stavbami. V starem mestnem jedru je na vsakem koraku vidna izjemna srednjeveška arhitektura, ki se je ohranila vse do danes. Vstopili smo tudi v prodajalno, saj brez njihove znamenite belgijske čokolade pač ne gre. Trgovine ponujajo najrazličnejše spominkke. Prav gotovo sodi med nje Deček, ki lula, saj je najbolj prepoznaven. Poskusili smo tudi njihovo pivo, ki je res nekaj posebnega in bili navdušeni nad dobrimi vini.

Nekoliko utrujeni smo se pripeljali do našega hostla in se udobno namestili. Po krajšem oddihu smo se odpeljali na večerjo z našo poslanko, ki jo je organizirala v lokalčku blizu parlamenta. Ob dobri hrani in prijetni atmosferi smo tudi zapeli. Prostor je napolnila slovenska pesem, ki se je dotaknila tudi drugih obiskovalcev. Zadovoljni smo se poslovili od naše gostiteljice in njenih spremljevalk ter se napotili nazaj v hostel - eni počivat, drugi pa so nadaljevali ogled mesta v nočnih urah.

Prijetno utrujeni smo zaspali, zjutraj pa se zbudili v dežju. Tisti bolj zgozdni smo hitro pozajtrkovali in se na-

potili še na kratek sprehod in obvezno fotografiranje. Ko smo zapuščali mesto, je vedno bolj deževalo, vendar nas to ni motilo. Belgija ima tako dobro razvejano avtocestno omrežje, da ga je možno videti celo iz vesolja. Pohvali se lahko tudi z železniškim omrežjem, ki je najgostejše na svetu. Opazovali smo zeleno pokrajino, na kateri so se pasle velike črede goveda. Presenetila nas je izredna urejenost in čistoča kmetij in okolice. Vse hiše, vasi in naselja so si podobne (črne strehe s sivimi pročelji in majhnimi okenci brez zaves).

Naš naslednji cilj je bil Luksemburg, ki ima bogato zgodovino. Glavno mesto Luksemburg je sedež Evropskega sodišča, Evropskega računskega sodišča in Evropske investicijske banke. Skupaj z Belgijo in Nizozemsko

spada v dežele Beneluksa in je največje središče bank in investicijskih družb. To je država z najvišjim dohodkom na prebivalce. Pohvali se z največjo gostoto avtomobilov na svetu. Otroci se že od malih nog učijo treh jezikov: luksemburškega, francoskega in nemškega. Čeprav Luksemburg meri le 2600 km², spada med najgostejše poseljene države. Temu standardu so primerne tudi cene, o tem smo se prepričali v trgovinah in restavracijah, ki so se trle ljudi najrazličnejših narodnosti. Tako je bilo slišati različne jezike, tudi slovenskega.

Pot nas je vodila naprej skozi Nemčijo in Avstrijo. Še vedno je deževalo. Ko smo se bližali našemu cilju, pa o dežju ni bilo nobene sledi več in veselili smo se prihoda domov z mislijo

»Povsod je lepo, doma je najlepše«. Na naši končni postaji v Celju smo se poslovili z željo, da se še kdaj srečamo.

Za vse nas, ki smo se udeležili ekskurzije, je bilo to enkratno doživetje. Hvala vsem, ki so nam to omogočili (naši poslanki ga. Romani Jordan Cizelj in ga. Bojanu Rajku z Radia Murski val).

»Vedeti moraš, v kateri pristan si se namenil, če hočeš v jadra ujeti pravi veter, ki te bo pripeljal tja.« (Lucius Aemaeus Seneca). In mi vsi, ki smo se udeležili te zanimive ekskurzije, smo to vedeli.

Marija Zver
DPM Dokležovje

Svečanost ob 120. obletnici Ivana Jeriča, narodnega buditelja, kanonika, maistrovega borca in generalnega vikarja za Prekmurje

»Ni naroda brez zgodovine. Skoznjo si ljudstvo označuje poti z dogodki, ki so tako mogočni, da se s časom spremenijo v simbole, zgoščeno obliko prepoznavnosti, kar v bistvu narod je.«

Rudi Kerševan

V soboto, 4. junija 2011, smo v našem kraju pripravili svečanost v spomin na njegovo 120. obletnico rojstva. Naš rojak Ivan Jerič se je rodil 4. junija 1891 v Dokležovju, v kmečki družini. Njegova življenjska pot je bila težka, saj ni imel takoj možnosti za nadaljevanje šolanja, ker mu starši tega niso mogli omogočiti. Po osnovni šoli je tako ostal doma, pomagal na kmetiji, gradil železnico med Mursko Soboto in Hodošem, delal pri gradnji elektrarne blizu Gradca in se spoprijel z bûjraštvom pri regulaciji reke Mure. Okusil je grozote 1. svetovne vojne, saj je bil kot vojak na vseh so-

Druženje generacij na svečanosti ob 120. obletnici Ivana Jeriča.

ških frontah in tudi Maistrov borec. Za svoj pogum je bil tudi odlikovan. Po vojni se je politično zelo angažiral in imel skupaj s Slavičem in drugimi domoljubi izredne zasluge za priključitev Prekmurja k matični domovini, takratni Kraljevini SHS. Vseskozi je

bil velik domoljub in vizionar.

Želja po šolanju je bila v njem vedno močnejša in tako je brez težav končal gimnazijo in se vpisal v mariborsko bogoslovje, kjer je bil 29. junija 1924 posvečen v duhovnika. Svojo življenjsko pot je lepo opisal v knjigi

Moji spomini, ki pa je žal pošla, zato razmišljamo o ponatisu. V drugi knjigi Madžarizacija Prekmurja pa je podrobno opisal, kako so si Madžari na vse načine prizadevali za potujčevanje, saj je bil naš materni jezik strogo prepovedan. Žal Ivan Jerič ni doživel izdaje svojih knjig, zato je prav, da o njegovem življenju in zaslugah, ki jih ima za Prekmurje, izve tudi širša javnost, predvsem pa mladina.

V Dokležovju že stoji njegov doprni kip, ki ga je pred desetimi leti izdelal akademski kipar Franc Kiraly, sedaj pa že pripravljamo obširen projekt za ureditev spominske sobe. Pri tem zavzeto sodeluje Zavod za turizem in kulturo Beltinci skupaj z občino, KS Dokležovje, društva ter Pokrajinski muzej Murska Sobota. Bili smo

uspešni na razpisu Ministrstva za kulturo, saj smo pridobili 3.500 EU za ureditev stalne razstave.

V bogatem kulturnem programu, ki so ga pripravili učenci Glasbene šole iz Beltincev, učenci podružnične OŠ Dokležovje in člani DPM Dokležovje, se je prepletala preteklost in sedanjost, saj so sodelovale vse generacije – od najmlajših petletnikov, pa vse do tistih, ki so si že naredili osmi križ. Skozi glasbo in prikaz življenja ljudi v preteklosti (k sodelovanju smo povabili ga. Jelko Breznik, vodjo otroške folklorne skupine na OŠ Beltinci), so tako obiskovalci spoznali, da je povezovanje edina prava pot v življenju. Slavnostni govornik je bil direktor občinske uprave, g. Venčeslav Smodiš, ki je nadomeščal župana. Ve-

seli smo bili vseh cenjenih gostov, ki so se odzvali našemu vabilu, med njimi so bili: dr. Jože Magdič, direktor Glasbene šole Beltinci g. Matej Zavec, predsednik KS Bakovci g. Silvo Vohar, vodja podružnične OŠ Dokležovje ga. Metka Behek, predstavniki društev ter drugi občinski svetniki.

Vsi, ki smo se družili ta sobotni večer, smo doživeli ob spominih na Ivana Jeriča nekaj lepega in veličastnega. Ponosni bodimo na to, da živimo v pokrajini, ki nam je dala takšnega domoljuba, duhovnika, človeka z velikim obzorjem, ki je ljubil svoj narod, materni jezik, za to delal in živel.

*Marija Zver
DPM Dokležovje*

Nikoli ni prepozno, učenje za življenje

V tednu vseživljenjskega učenja, to je od 16. do 22. maja in v širšem terminu, od 1. maja do konca junija, so se odvijali najrazličnejši dogodki po vsej Sloveniji, ki so bili bodisi izobraževalne, promocijske, informativno-svetovalne, družabne ali kulturne narave. Namen let-teh je seznanjanje z učnimi možnostmi, pridobivanje znanja in razumevanja za dejavno in miroljubno sožitje v skupnosti, osebna rast, večja ustvarjalnost, inovativnost ter kakovost delovanja na najrazličnejših področjih.

Dejavnosti so bile namenjene predstavnikom vseh generacij, tako posameznikom, družinskim članom, delovnim kolektivom in drugim skupnostim.

V občini Beltinci se je tako v tem času zvrstilo kar nekaj dogodkov, vsak pa je prispeval k razumevanju posameznika in okolice. Postali smo bogatejši, boljši in srečnejši..

V beltinskem parku.

Babice in dedki nas učijo spoznavati drevesa

18.05.2011 je nekaj učencev višjih razredov iz OŠ Beltinci s svojo mentorico Regino Ozmec preživelo dopoldan v beltinskem parku. Prišli so z namenom, da skupaj z odraslimi in pod strokovnim vodstvom g. Jožeta Koce-

ta raziskujejo in spoznajo drevesa, ki krasijo beltinski park. Z zanimanjem so dogajanje spremljali tudi varovanci Doma Janka Škrabana v Beltincih. Zahvala gre njihovim uslužbencem, ki so jih pripeljali bodisi na vozičkih ali jih peš pospremili v park. Vreme nam je bilo naklonjeno, zato smo se v sen-

ci pod krošnjami stoletnih dreves naužili svežega zraka in omame dišečih lipovih cvetov. Po uvodnem pozdravu smo stopili do prvega drevesa in sledili razlagi vodje, ob tem pa veliko

spraševali, saj smo ugotavljali, da je naše znanje o poznavanju dreves precej pomanjkljivo. Spremljalo nas je ptičje žgolenje, ki je delovalo kot skrbno ubran orkester. Učenci so si povedano pridno zapisovali, saj želijo ob koncu raziskave napisati svoje ugotovitve. Že zdaj pa lahko povem, da je v beltinskem parku zasajenih

največ domačih vrst drevja, nekaj je tudi eksotičnih. Kralj med vsemi je prav gotovo mogočni tulipanovec, ki se ponaša z velikimi rumeno zelenimi cvetovi, podobnimi tulipanom. Odkrili smo tudi nekaj izjemnih iglavcev.

Izrekli smo kar precej kritike na račun ravnanja in raznih posegov v preteklosti v beltinskem parku. Ljudje ne znamo ceniti tega, kar nam je dano. Park je dediščina in kulturni spomenik, ki si zasluži skrbnega gospodarja.

Odmerjeni čas je prehitro minil, tako da si nismo uspeli ogledati vseh

dreves. Naše raziskovanje bomo nadaljevali jeseni, ko bodo drevesa dobila novo, še lepšo podobo.

Bilo je lepo, vsi smo uživali in to želimo prenesti tudi na druge. Vzemite si čas in se tudi sami kdaj sprehodite skozi park, ki je balzam za naša pljuča in možgane. Lažje boste zadihali in tudi um se vam bo zbistril. Preverjeno, deluje!

Marica Vučko

Uspešnost lipovskih ekip na 15. Bogračijadi

Na Trgu kulture v M. Soboti je bila 28. maja tega leta 15. Bogračija, na kateri so sodelovali tudi tekmovalci iz Lipovca. Tekmovanja sta se udeležili dve dvočlanski ekipi. Prva ekipa je bila ekipa Turističnega društva Lipovci v sestavi Stanko Vrbnjak in Roman Jona, ki je med tekmovalnimi 28. ekipami

osvojila četrto mesto. Druga ekipa je tekmovala v sestavi Darjan Slavic in Michel Slavic in osvojila drugo mesto in pokal.

Naj spomnim, da je na 14. Bogračijadi v letu 2010 navedena druga ekipa osvojila prvo mesto, na 13. Bogračijadi v letu 2009 pa je navedena prva

ekipa osvojila prvo mesto. Doseženi rezultati dokazujejo, da imamo v Lipovcih prvovrstne kuharje, po katerih je že povpraševanje tudi v drugih krajih Slovenije.

Obema ekipama za dosežene rezultate iskreno čestitamo!

Janko Bezjak

Obe ekipi s priznanji in pokalom. (foto JB)

V znamenju pohoda in bograča

V Turističnem društvu »Büjraš« Ižakovci smo na velikonočni ponedeljek organizirali pohod od Otoka ljubezno do Gostišča Trnek na Krapju. Zbrali smo se na Otoku ljubezni, od koder smo se z brodom zapeljali na prleško stran. Pot nas je vodila skozi gozd, ki nas je pozdravil v lepi zeleni barvi. Ob samem sprehodu skozi gozd smo občudovali spomladansko cvetje in poslušali žvrgolenje ptic.

Sredi gozda sta nas pričakala predstavnika Gasilskega društva iz Spodnjega Krapja in nam pripravila stojnico z okrepčilom. Po krajšem postanku smo se odpravili naprej proti našemu cilju, to je Gostišču Trnek. Sledil je daljši postanek za okrepčilo in počitek. Nato nas je vodila pot skozi gozd do broda na Melincih. Brodar, g. Erjavec, nas je zapeljal čez reko Muro, od koder smo se podali ob reki nazaj do Otoka

ljubezni. Tu smo se okrepčali s »pajanim krüjem« in pijačo.

V soboto, 28.05.2011, se je naše društvo udeležilo prireditve »Bograč fest« pri soboškem hotelu Diana. Za društvo sta v pripravi bograča tekmovala Iztok Kavaš in Marjan Petek. Prireditve je potekala zunaj na Slovenski ulici v Murski Soboti. Udeležili smo se je z namenom »Važno je sodelovati, ne pa zmagati«. Kljub slabemu vremenu sta naša predstavnika skuhala okusen bograč, saj smo ga večino prodali, nekaj pa tudi sami pojedli. Dan je minil

Pohodniki na ižakovskem brodu. Foto: TD Ižakovci

v veselem in prijetnem vzdušju.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam pomagali pri pripravi in organizaciji obeh prireditev.

Aleš Poredoš, predsednik

Skriti cvetoči lipovski kotički

Pomlad čarobna, zapeljiva, polna energije je bila tu. Njeno nevidno energijo sem začutila ob vstopu v čudoviti vrt, lahko bi ga poimenovala kar arboretum v Lipovcih. Zdel se mi je svet zase, vse lepo urejeno, cvetoče in skladno. Začutiš dih in vonj narave in spoznaš značaj lastnika, ki tu preživlja svoj prosti čas in tudi izziv ustvarjalnosti ter medsebojne povezanosti človeka in narave. Za ta raj na zemlji je bilo potrebnih veliko let truda, dela, odrekanja in predanosti. Veliko je razlogov, da človek ustvarja nekaj takšnega. Ko te cvetlica osvoji, te osreči, te preprosto začara in je kot pesem. Bolj jo neguješ, lepša je.

V tem vrtu najdeš skrite prostorčke, kamor se lahko umakneš in uživaš v vonju pomladi in petju ptičkov. Razkošni vrt se s svojo preprogo več sto tisoč cvetov spomladi bujno cvetochi narcis kar

Logarica. Foto: Janko B.

potopi v redkem gozdičku in zlije v harmonijo barvnih odtenkov. Čudovit je pogled na narcise, pa tulipane in drugo cvetje. Vrt bogati še lična hišica, klopca, ribnik in življenje v njem. Skratka, har-

monija, v kateri se človek sprosti, zadirha in odvrne stresne skrbi. Prepričana sem, da se bom v ta vrt še vrnila, tudi v toplem poletju ali v umirjeni jeseni. Lastnica Slava Papež na hišni številki 238

pove, da je ob vsakem letnem času veliko presenečenj. Slavi privoščim in želim še veliko užтков ob urejanju svojega vrta in petju ptic ob cvetočem cvetju in ji seveda čestitam za vse doseženo. Vesela bo, če pridete tudi vi občudovat lepoto cvetlic in tako sami ugotovite in spoznate, kakšen arboretum se skriva za

njenim stanovanjskim poslopjem.

Kratko predstavljeni vrt je eden od številni lepo urejenih vrtov v Lipovcih, ki se skrivajo pred pogledi z ulice in ustvarjajo zasebne imenitne kotičke za užitke na prostem. V Lipovcih je veliko lepega cvetja, urejenih balkonov in teras. Skoraj v vsakem vrtu se bohotijo

kraljice vrtov – vrtnice, ki so sedaj v bujnem cvetenju.

Uživajmo v opoju dehtečega cvetja in v spoštovanju narave. Potrudimo se, da bo naše bivanjsko okolje urejeno in zato prijetno za oči in dušo.

Vera Bezjak

Otvoritev novih prostorov

Društva čolnarjev Dokležovje ter krst novega čolna

Društvo čolnarjev Dokležovje je bilo ustanovljeno pred šestimi leti. Takrat je družba petih zanesenjakov iz Dokležovja z namenom, da koristno preživlja prosti čas, da prispeva k dobrobiti narave in reke Mure, izmenja izkušnje, predvsem pa z namenom turističnega promoviranja čolnarjenja po reki Muri ustanovila društvo, za katero smo kar nekaj časa iskali tudi ime. Izmed vseh predlogov smo izbrali »Društvo čolnarjev Dokležovje«.

Na začetku je bilo v društvu le nekaj članov. Danes ni več tako, včlanjenih je že skoraj petdeset članov, ki prihajajo ne samo iz Dokležovja, ampak tudi iz Beltincev, Murske Sobote, Rakičana, Lendave, Kroga, Bakovec, Ljutomer, Velenja in še od kod. Večina teh članov tudi aktivno deluje v društvu. Čolnarji smo z delovnimi akcijami ter prireditvami na in ob Muri dejavni skozi vse leto. Čeprav se aktivnosti društva pričnejo že zgodaj spomladi, uradno z otvoritvijo sezone spustov v društvu začnemo na velikonočni ponedeljek.

Letošnja sezona ima za dokležovske čolnarje še poseben pomen, saj smo namenu predali nove društvene prostore, t.i. čolnarno, ki se nahaja v vaškem domu v Dokležovju.

Na velikonočni ponedeljek smo se čolnarji zbrali pred vaškim domom v Dokležovju, kjer smo točno opoldne namenu predali nove društvene pro-

Predsednik DČD Marko Žižek in dokležovski župnik ob blagoslovitvi.

store. Po nagovorih predsednika društva čolnarjev, predsednika KS ter direktorice ZTK-ja je sledila še blagoslovitev čolnarjev, novih prostorov ter ostalih prisotnih.

S pomočjo občine, krajevne skupnosti in posameznikov, ki so nam pomagali, smo v kratkem času uspeli moderno opremiti prostore, v katerih se bomo sestajali in v katerih se bo hranila tudi vsa oprema in tudi vozilo, ki ga ima društvo.

Po končani slovesnosti in skromni pogostitvi smo se vsi prisotni odpravili v Petanjce, kjer je bil start že 5. Velikonočnega spusta in tudi uradna otvoritev sezone spustov 2011.

Pred startom je sledil še krst novega, že sedmega čolna v naši zbirki, ki

smo ga dokležovski čolnarji poimenovali po predelu v vasi Dokležovje in sicer »Komarumba«.

Natanko ob štirinajsti uri se je okoli sto čolnarjev odpravilo na spust do Ižakovca. Na poti smo se ustavili pod avtocestnim mostom, kjer je sledilo še tradicionalno »gasilsko« fotografiranje, nato smo pot nadaljevali do Otoka ljubezni v Ižakovcih, kjer smo po dveh urah čolnarjenja nadaljevali druženje ob ognjišču.

Vsebinsko bogat dan smo čolnarji zaključili pozno zvečer, ko smo se razšli izpred naše nove čolnarne, kjer se bomo še velikokrat srečali v tem in prihajajočih letih.

MŽ

Vestičke iz KUD Beltinci

Nezadržno se bližajo poletne počitnice, ko misli vsakega izmed nas hitijo nekam v druge kraje, kjer bomo preživeli letni dopust ali pa se v spomnih vračamo v kraje, kjer smo doživeli kaj lepega, nepozabnega.

V našem društvu smo sredi največjih priprav na letošnji 41. Mednarodni folklorni festival Beltinci, ki prinaša kar nekaj novosti.

Na našem odru bomo prvič gostili folklorne skupine etničnih manjšin, ki bodo nastopile v petek, ko imamo v programu večer tuje folklore, nastopili pa bodo tudi gostje iz Beograda.

V sobotnem sporedu se nam obeta kopica dogodkov skozi ves dan, posebnost Etno večera pa bo prva izvedba Folk Slovenija, ki ga pripravlja gospa Jasna Vidakovič, dolgoletna voditeljica in urednica glasbenega programa na Radiu Slovenija.

Tudi delovanje naših sekcij je v polnem zamahu - največ sicer nastopa tamburaška skupina, tudi otroška folklorna skupina je opravila veliko nastopov, med drugim v Monoštru na Madžarskem.

Članska folklorna skupina je sodelovala na Območni reviji odraslih fol-

Naši najmlajši folklorniki z mentorico Dragico Kolarič v Monoštru.

klornih skupin v Murski Soboti, zdaj pa se pripravljamo na nastop na Hrvaškem, kjer se bomo udeležili festivala Đakovački vezovi, hkrati pa se pripravljamo še na nastop na našem festivalnem odru. Člani dramske sekcije aktivno sodelujejo pri občinskih praznikih.

Veterani smo se predstavili na območni reviji, imeli smo nastop v Jurovskem Dolu, udeležili smo se Srečanja veteranskih in upokojenskih folklornih skupin v Bistrici ob Dravi, nasto-

pali za ZSMH ob Svetovnem dnevu zdravja na Otoku ljubezni, gostovali bomo tudi v Đakovu.

V mesecu aprilu smo imeli prireditev Pokaži kaj znaš, ki jo je zelo dobro vodila učenka OŠ Beltinci Klara Filip.

Aktivni smo tudi na drugih področjih, saj se skupaj z občinsko upravo, županom in Zavodom za turizem in kulturo Beltinci zelo trudimo ohraniti Slavicovo kovačijo, beltinski grad....

Zapisala Lizika Zadavec

Voda kot življenjska vrednota

Voda. Kratka beseda, pa vendar ima za vsa živa bitja tolikšen pomen. Stoletja je predstavljala edino možno pot v oddaljene, čezoceanske dežele in tako omogočala odkrivanje novih krajev, predvsem pa izmenjavo dobrin in trgovanje. Ko se danes ozremo na pomorske poti, vidimo, da se situacija ni prav veliko spremenila, le ladje, ki vozijo po njej, so drugačne. Tudi količina vode se v milijardah let ni spremenila. Še vedno pijemo vodo, ki so jo pili dinozavri in prvi primati. Voda ima rako še vedno enako funkcijo. Življenje.

Voda je vir življenja, pravi vsem dobro znan rek. Približno 70% naše planeta je pokrito z vodo. Telo odraslega človeka sestavlja približno 55-56% vode, a jo skozi različne aktivnosti izgublja, zato jo je treba vedno znova nadomeščati. Tako človeško telo brez vode ne more funkcionirati, oz. lahko zdrži brez vode največ nekaj dni. Uživanje nezadostnih količin vode pelje v dehidracijo, ta pa nazadnje v smrt. Ta čudovita kemijska spojina, ki jo poznamo pod formulo H₂O, nam očitno predstavlja najpomembnejši element življenja in niti zamisliti si ne moremo katastrofe, ki bi jo povzročilo njeno pomanjkanje. Navsezadnje so vse velike civilizacije starega sveta nastale ob pomembnih vodnih virih; Egipt ob reki Nil, Mezopotamija ob rekah Evfrat in Tigris, Kitajska ob rekah Jangce in Huang He.

Tudi danes so najpomembnejše metropole svetovnega gospodarstva ob pomembnih vodah. Samo pomislimo na New York in Taipei. Kljub vsemu lahko zadnje čase v medijih zasledimo razne novice o pomanjkanju vode. Toda kako lahko vode enostavno zmanjka? Saj se njena količina vendar ne spreminja in se vedno znova obnavlja v dobro poznanim krogu, ki vodi dobesedno vse do oblakov, pa nazaj na Zemljo. Pa vendar

se je v milijonih let veliko spremenilo. Že populacija ljudi je mnogo večja in posledično tudi poraba vode. Tudi izpust toplogrednih plinov v ozračje presega vse meje normalnega, zato se prej nepredstavljivo velike ledene gore topijo in nam grozijo, da bodo potopile priljubljena obmorska letovišča. Dejstvo je, da se vodni viri ne morejo obnavljati tako hitro, kot jih porabljamo. A zglejda, da se situacija večine ne dotakne, kvečjemu se potratnost še poveča in medtem, ko na enem koncu sveta gradijo prave vodne parke in rajске bazene, na drugem koncu ljudje umirajo zaradi dehidracije. Ja, svet je krut in nepravilčen, a voda po pomembnosti ostaja na prvem mestu. Čez 15 let naj bi kar 1.8 milijard prebivalstva živelo na območjih, ki se ponašajo s hudim pomanjkanjem vode. Voda pa ni pomembna le neposredno za potrebe našega organizma. S pomočjo vode vzdržujemo čistoto in higieno. Ravno zaradi pomanjkanja higiene nastajajo določene bolezni.

Voda je pomembna, še posebej v prometu. Po morjih dnevno vozi na tisoče ladij. Prevažajo dobrine, ki so bile prej omejene le na en del sveta, a danes meja praktično ni. In kako neki naj bi ladje vozile brez vode? Tudi hidroelektrarne so vendar na vodi. Kako pa si predstavljamo življenje brez dežja? Suša bi človeka ubila, pa tudi veliko drugih vrst bi izginilo.

Ironija! Barbara Kingsolver je zapisala: »Voda je življenje. Je slana juha našega izvora, utripajoče obtočilo sveta. Svoje civilizacije gradimo na morskimi obalah in mogočnih rekah. Naš najgloblji strah je bojazen, da bi bilo moče premalo ali pa preveč.

Kakor lahko vode primanjkuje, kar povzroči mnogo smrti, je lahko »preveč«. Najhujši strah obmorskih mest so namreč cunamiji, a deroča voda poplavlja uniči vse, kar ji stoji na poti. In tako

se lahko na videz tako običajna stvar spremeni v smrtonosno orožje, ki uničuje življenja. Ob vsem tem pa se poraja vprašanje: Je bolje živeti blizu ali čim dlje stran od mogočnih rek in morij? Kakor je prijateljica na eni strani, je lahko najhujša sovražnica na drugi.

Led, tekoča voda, para. Slap, reka, morje. Ni pomembno, v kakšni obliki je voda, vedno znova nam dokazuje, da je vir življenja. Je nekaj edinstvenega, tako kot je edinstven vsak krog posebej, ki v mirujoči vodi nastane ob dotiku kamna. V letih smo jo spremenili v umetnost, ki se bohota v obliki vodometov in umetnih slapov. Je pomembna, še posebej v obliki morij in pomembnih rek.

Helena Balažič, 9. a

VODA

*Brez vode živeti
pomeni umreti.*

*Zame voda je pijača,
ki mi ob hudi žeji moči vrača.*

*Kot majhnemu otroku
mi bila najljubša je igrača.
Zaradi nje iz peska nastajali so gradovi*

in blatni, popacani sledovi.

*V poletni vročini
me je voda hladila,
Skočiti v hladno vodo
je zame osvežilo.*

*Voda v življenju mnogo naredi.
Naše življenje se ves čas okoli nje
vrti.*

*Andreja Ostanek, 9.a
Mentorica: Olga Hodošček
OŠ Bakovci*

Tone Partljič na OŠ Beltinci

2. aprila praznujemo mednarodni dan knjig za otroke. Na ta dan po vsem svetu prirejajo branja, odpirajo razstave in razmišljajo, kako obdržati bralno kulturo med mladimi. Tudi na OŠ Beltinci smo se s pestro paleto dejavnosti pridružili promoviranju knjige, branja in bralne kulture, in sicer od 4. 4. do 8. 4. 2011.

V tednu odprtih vrat šolske knjižnice smo na naši šoli gostili tudi pisatelja Toneta Partljiča, ki je strokovnim delavcem spregovoril, zakaj je pomembno branje v življenju vsakega človeka. Svoje pripovedovanje je začel z zanj značilnim iskrivim humorjem, anekdotami iz svojega življenja in dobronamerno kritiko učiteljskega poklica in družbenega dogajanja.

Srečanje je minilo v sproščenem in prijetnem vzdušju. Upamo, da bodo literarna srečanja postala stalnica v našem šolskem življenju.

Cvetka Rengeo, knjižničarka OŠ Beltinci

Pisatelj Tone Partljič pred številnim učiteljskim zborom.

Teden odprtih vrat šolske knjižnice oš Beltinci

2. aprila praznujemo mednarodni dan knjig za otroke. Na ta dan po vsem svetu prirejajo branja, odpirajo razstave in razmišljajo, kako obdržati bralno kulturo med mladimi. Tudi na OŠ Beltinci smo se s pestro paleto dejavnosti pridružili promoviranju knjige, branja in bralne kulture, in sicer od 4. 4. do 8. 4. 2011. Načrtovane dejavnosti so se raztegnile tudi v ostale dni meseca aprila.

Kaj vse se je dogajalo?

- radijska ura o pomenu branja v ponedeljek, 4. 4. 2011,
- srečanje strokovnih delavcev s pisateljem Tonetom Partljičem, 5. 4. 2011 ob 17.00,
- organiziran obisk knjižnice po razredih/skupinah,
- pravljica ura v knjižnici za učence prve triade,
- (vsaj) 5 minut vsak dan za glasno ali/in tiho branje (učenec ali/in učitelj izbere najljubši odlomek, pesem, članek iz časopisa...),

Učenci 2. razreda so postali aktivni obiskovalci knjižnice.

- izbor najljubše knjige v razredu,
  - razstava po razredih (najstarejša, najljubša, babičina, mamina knjiga ...),
  - ureditev knjižnega kotička po učilnicah,
  - obisk otrok iz vrta Beltinci.
- Po analizi dejavnosti ugotavljamo, da bomo v naslednjem šolskem letu

organizirali mesec odprtih vrat šolske knjižnice in dodali še dodatne dejavnosti. Splošno znano dejstvo namreč je, da se učenci za branje odločajo manj in raje svoj prosti čas preživljajo ob televiziji in računalniku. Delo šolskega knjižničarja pa tudi učitelja tako v tem času dobiva nove dimenzije.

Cvetka Rengeo, šolska knjižničarka

Odpadki - Tetra Pak – večslojna embalaža

Sreda, 1.6.2011 – Na OŠ Beltinci je potekal tehniški dan na temo Odpadki. Vključeni so bili učenci od 6. – 9. razreda. Ti so v različnih delavnicah iskali nove možnosti za uporabo odpadne embalaže. Nastali so različni izdelki, ki jih bo naša šola uporabila tudi kot spominska ali zahvalna darila: darilne vrečke, škatle in vaze. Pod okriljem Goethe instituta je potekal projekt z naslovom *Alles Müll oder was?* v štirih dvojezičnih delavnicah, kjer so se učenci osredotočili na tetrapak – večslojno embalažo. Za strokovni del izvedbe je poskrbela Monika Žižek, za jezikovni del pa Polonca Kolbl.

V prvi delavnici Tetrapak – večslojna embalaža: kako in kaj – Tetra Pak: *Wie und was?* so se učenci osredotočili na osnove ekologije, kjer so med drugim izvedeli, da je beseda »tetrapak« prevzeta beseda in v slovenščini pomeni večslojno embalažo. Tetra Pak je pravzaprav ime švedskega podjetja, ustanovljenega že leta 1952 z namenom izdelati »embalažo, ki naj prihrani več kot stane«, ki bo tudi praktična, da bo hrana v njej ostala neoporečna. To jim je seveda tudi uspelo, saj so danes prisotni v 165 državah po vsem svetu.

Učencem sta pri skupni predstavitvi pri prevajanju pomagala Liljana Babič in Johannes Lindenthal, študent iz Nemčije, ki preko Goethe instituta pomaga našim učencem pri učenju nemškega jezika.

Kreativno ustvarjanje EKO izdelka – Kreativ sein, damit ein Öko-

Utrinek z zaključka tehniškega dneva na temo Odpadki - Tetra Pak - večslojna embalaža.

-Endprodukt entsteht je bil naslov druge delavnice, ki jo je vodil Feri Poredoš. Spretne roke učenk in učencev so spreminjale odpadno embalažo – tetrapak od mleka in sokov v različne okrasne vaze, darilne vrečke in škatle. Pri tem so uporabljali lepilo, časopisni papir, različne barve, druge naravne materiale in tehniko kaširanja. Narejene izdelke bo šola uporabila kot darila ob različnih priložnostih.

V delavnici S korakci od glave do pete do eko izdelka – *Mit Schritchen von Kopf bis Fuß zum Endprodukt* sta Lidija Pelcl Mes in Danilo Lebar z učenkami in učenci posnela kratko oddajo o poteku dela v delavnicah. Poskrbeli so tudi za slikovni material.

Naša delavnica Mladi reporter – Junger Reporter pa je skupaj z Nado Forjan poskrbela, da je tudi širša javnost izvedela več o aktivnostih na

OŠ Beltinci.

Med nami je bila tudi mag. Katja Bradač, strokovna sodelavka za jezikovne programe na Goethe institutu v Ljubljani, ki si je z zanimanjem ogledala delo v delavnicah.

Na skupni predstavitvi so se nam kot gostje pridružili še g. Drago Dervarič, direktor podjetja Saubermacher-Komunala iz Murske Sobote, g. Venčeslav Smodiš, direktor občinske uprave Občine Beltinci, g. Danijel Žižek, predsednik sveta staršev OŠ Beltinci in ga. Darija Roš, pomočnica ravnateljice. Učencem so čestitali za uspešno izpeljan projekt in jim zaželeli še veliko ustvarjalnih ur.

Dan je bil vroč, a živahen in ustvarjalen.

*Jan Forjan, Nina Gjorek,
Doroteja Kuzma, Luka Tinev,
Katja Vöröš, OŠ Beltinci*

Hans Hase auf Umweltreise

Hans Hase je plišasti zajček, ki potuje po celem svetu, od šole do šole in skrbi za naravo okoli sebe. Ustavil se je tudi na OŠ Beltinci, kamor je prišel iz Francije. V začetku marca 2011 je nekaj tednov preživel pri učencih 3. razreda, ki obiskujejo nemški krožek.

Zajček nam je predstavil svoje prijatelje s severnega in južnega tečaja, ki so ogroženi: severnega medveda, snežnega zajčka, pingvine, polarno lisico, ... Bilo je zelo zabavno.

Smo tudi ekošola. To pomeni, da na različne načine skrbimo za svojo naravo. Tako imamo v šoli tudi ekokotiček, kjer ločujemo odpadke ter zbitamo star papir, baterije, plastične zamaške, pločevinke in še kaj. Na to smo še posebej ponosni! Z velikim veseljem smo vse to pokazali zajčku Hansu, ki bo naše aktivnosti v obliki

Učenci 3. razreda nemškega krožka z Johannesom.

dnevnika pokazal še otrokom v drugih državah.

Učenci 3. razreda nemškega krožka z Johannesom, OŠ Beltinci

Dialekta tudi pri nas

Šolska knjižnica OŠ Beltinci se je priključila DIALEKTI - 2. festivalu narečne književnosti, ki je 26., 27., in 28. maja potekal v naših krajih. Tako smo v četrtek, 26. 5. 2011, gostili naslednje ustvarjalce:

- Domna Uršiča iz Cerknega, ki je glasbenik, režiser, scenarist, narečni pisec,
- Agico Kovše iz Maribora, ki je zaposlena v Mariborski knjižnici, kjer vodi projekt Branje je žur, hkrati je tudi pripovedovalka pravljic s Pohorja,
- Adriana Goriupa, rojenega v Srednjem v Benečiji, avtorja povesti Luna an buskalce, napisane v beneškem narečju,
- Jožeta Fritčarja, ki je rojen v Gornji Gori, živi pa v Kamniku. Je slavist, scenarist, narečni svetovalec pri SAZU, pisatelj - avtor prvega slo-

Sedijo od leve: Domen Uršič, Agica Kovše, Adriano Goriup, Jože Fritčar.

venskega narečnega romana Za napršenjek vedrine I. in II.

Učenci so z velikim zanimanjem prisluhnili literarnim drobcem v narečju, posebej pa jih je pritegnila vsak-

danja narečna govorica. Šolska ura v knjižnici je prehitro minila, zato se že veselimo Dialekte 2012.

Cvetka Rengeo

Prostovoljec Johannes na OŠ Beltinci

Vsako leto ponudi projekt „Kulturweit“ 400 mest za delo prostovoljca na področju kulture in izobraževanja. V veliko čast si štejejo in veseli smo izjemne priložnosti, da smo na našo šolo tudi v okviru projekta PASCH dobili mladega nemško govorečega človeka, ki nas učitelje, predvsem pa učence, spremlja pri pouku nemščine. Johannes Lindenthal prihaja iz Nemčije in je na naši šoli od 4. marca 2011, ostal pa bo vse do konca šolskega leta. Zastavili sva mu nekaj vprašanj:

Bi se lahko na kratko predstavil?
Ime mi je Johannes Lindenthal in sem star 24 let.

Od kod prihajaš?

Prihajam iz Nemčije, natančneje iz bližine Konstanz ob Bodenskem jezeru.

Kaj so tvoji konjički?

Branje, poslušanje glasbe, igranje klavirja in odbojka.

Katera je tvoja najljubša nogometna ekipa?

Bayern München.

Kakšno glasbo najraje poslušáš?

Rad imam različno glasbo: na eni strani klasiko, na drugi pa tudi rock, punk in heavy metal.

Katera je tvoje najljubša skupina?

To je Apocalyptica, ki je sestavljena iz treh glasbenikov, ki na čelih igrajo heavy metal.

Si prvič v Sloveniji?

Ja, še nikoli prej nisem bil v Sloveniji.

Kakšna se ti zdi naša šola in vas Beltinci?

Rad imam vašo šolo, tukaj so sami prijazni učitelji in učenci, počutim se zelo dobro. Tudi ljudje v Beltincih so zelo prijazni, zaradi česar mi je pri vas zelo prijetno.

Bi ostal v Sloveniji?

Ker v jeseni nadaljujem s svojim študijem, se bom vrnil v Nemčijo.

Pogrešáš Nemčijo?

Ne preveč, saj se tukaj počutim zelo dobro in imam vse, kar potrebujem. Tudi s svojo družino lahko brez težav

Učitelj Danilo Lebar, učenci Lucija Erjavec in Ines Horvat ob pogovoru z Johannesom.

komuniciram preko skypa.

Si bil tudi že v drugih državah?

Ja, bil sem že na Švedskem, Češkem, Madžarskem, v Španiji, Franciji in Angliji, a Evrope še nikoli nisem zapustil.

Kaj študiraš?

Politične in pravne znanosti ter ekonomijo.

Kako dolgo boš še ostal pri nas?

V Beltincih ostajam do 24. junija in ker se tukaj potem pričnejo počitnice, bom preostanek časa, do 11. avgusta, preživel na Goethe institutu v Ljubljani.

Kako in zakaj si se odločil za izmenjavo?

Po zaključku svojega študija pa do njegovega nadaljevanja v jeseni mi je ostalo še pol leta časa. In ker rad spoznavam druge dežele in kulture, sem ta čas hotel koristno izrabiti. Zato sem se prijavil za delo prostovoljca v okviru projekta »Kulturweit«, ki me je za 6 mesecev pripeljalo sem, v Slovenijo. Zelo sem vesel, da mi je uspelo.

*Lucija Erjavec in Ines Horvat,
OŠ Beltinci*

Lutke na OŠ Beltinci

7. september 2010 je bil za našo šolo prav poseben dan. Učenci naše šole, vsi učitelji in tudi učitelji iz drugih pomurskih šol smo preživeli vznemirljiv, zabaven in nepozaben dan. Pri nas se je v okviru projekta PASCH mudil znani nemški socialni in gledališki pedagog, igralec in lutkar Lars Olaf Möller. S svojo lutko Lotto, svojim šarmom, neizmerno energijo in pozitivizmom nas je začaral v svet lutk in gledališča, na katerega bomo še dolgo mislili. Nad njegovim predavanjem in njegovimi dragocenimi nasveti, kako lutko uporabiti pri našem pouku, smo bili vsi navdušeni! Prosili smo ga za intervju:

Se lahko prosim predstavite?

Sem Olaf Möller, star sem 42 let. Že pet let delam za Goethe Institut. Napisal sem tudi knjigo o delu z lutkami in ravnokar snemam film na to temo. Imam tudi svoje gledališče. Moj spletni naslov je www.lebendiges-handpuppenspiel.de.

Ste prvič v Sloveniji?

Ja, čisto prvič.

Imate družino?

Ja, imam dva otroka, a le eno ženo.

Imate radi svoj poklic?

Ja, seveda.

Kdaj ste se začeli zanimati za lutke?

Pred 15 leti.

Gledališki pedagog, igralec in lutkar Lars Olaf Möller je s svojo lutko Lotto očaral beltinske učence.

Ali lutke izdelujete sami?

Zelo malo. Eno ali dve sem izdelal sam.

Kako Vam je všeč naša dežela?

Zelo mi je všeč.

In kako Vam je všeč naša šola?

Zelo lepa je.

Ste bili z lutkami tudi že v drugih državah?

Ja, na Madžarskem, v Rusiji, Estoniji, Litvi, Latviji, Švici, Uzbekistanu in sedaj v Sloveniji.

Kaj menite o tem, da današnja mladina večino svojega časa preživi za računalnikom?

Hmm... Čas z računalnikom. Tudi jaz sem včasih za računalnikom. A otroci bi morali živeti tudi brez računalnika....

Ste svojim lutkam dali imena?

Seveda! Lotte, Roswitha, Paul, Bär, ...

In koliko let ima Vaša najstarejša lutka?

Stara je 80 let.

Iz koliko delov je sestavljena lutka?

Iz šestih.

Koliko lutk imate doma?

20 ali 30.

Najlepša hvala za intervju in še veliko zabave pri nas!

Jaz pa bi se rad zahvalil še vašim učiteljicam Liljani Babič, Lidiji Pelcl Mes in Polonci Kolbl ter Goethe Institutu!

Lucija Erjavec, Dominik Jona, Urška Raduha, OŠ Beltinci

Tik pred počitnicami

Konec šolskega leta se bliža z veliko hitrostjo. Tudi učenci kombinirane oddelka 1. b in 2. b razreda OŠ Bakovci-podružnica Dokležovje se veselijo bližajočih se počitnic. Skozi celo šolsko leto so pridno delali in sodelovali pri raznih dejavnostih. Tako so se morali navaditi učenja in sodelovanja

v kombinaciji z mlajšimi ali starejšimi sošolci, kajti delo v kombiniranem poteka malce drugače kot v čistem oddelku. Potrebno je več strpnosti, pozornosti, po drugi strani pa starejši sošolci zelo radi pomagajo mlajšim, posebno na začetku šolskega leta, ko pridejo prvotnošolčki v novo okolje in rabijo malce

več spodbude. Zato jih drugošolci hitro vzamejo pod »okrilje«.

Poleg pouka smo opravili kulturne dneve (ogled raznih lutkovnih predstav, jelkovanje, pustovanje,...), tehniške dneve (novoletni okraski, prometna varnost,...), športne dneve (pohodi, plesne dejavnosti, kros,...),

naravoslovne dneve (skrb za zdravje, eko vsebine,...).

Še posebej zanimivo je bilo v mesecu maju, ko smo gostili bivšo učiteljico, gospo Marijo Zver, s katero so se učenci naučili nekaj starih rajalnih iger in iger, ki so se jih učili nekoč, ko so pasli krave. Učenci so bili zelo navdušeni.

Sodelovali smo tudi pri šolskih proslavah, posebno na proslavi v mesecu marcu, ko smo obeležili 120-letnico šolstva v Dokležovju. Takrat se je na veselje vseh proslave udeležilo zelo veliko gostov, s katerimi smo skupaj obudili prehojeno pot. Zelo veseli smo bili sodelavk in sodelavcev, ki so že v zasluženem pokoju in nas radi pridejo pogledat.

Tekmovali smo tudi za Vegovo priznanje-Kenguru, Računanje je igra, v Eko bralni znački, Bralni znački, Ščerkanju zob, za Zlati sonček, učenci drugega razreda pa so opravili tudi plavalni tečaj.

Sodelovali smo pri natečajih ter solidarnostnih in humanitarnih akcijah. Opravili smo tudi zaključno ekskurzijo na Pohorje, kjer smo obiskali Indijansko vas.

Skozi celo šolsko leto se je nabralo

veliko aktivnosti, zato se vsi skupaj veselimo bližajočih se počitnic. Potem pa spet veselo in spočito novemu šolskemu letu naproti.

Sabina Rožman

Prav tako kot prvošolci in drugošolci so tudi učenci tretjega in četrtega razreda celo leto pridno sodelovali na raznih področjih, tekmovanjih, projektih in bili včasih bolj, včasih manj uspešni. Četrtošolci podružnice so skupaj s četrtošolci in petošolci matične šole teden dni preživeli v šoli v naravi v ČŠOD Štrk. Dom v Spuhlji pri Ptujju jim je nudil nova doživetja, dolge sprehode, ogled starega mesta Ptuj, raziskali so življenje v mlaki, se preizkusili v lokostrelstvu in plezali po plezalni steni. Za nekatere je bil teden, preživet brez staršev, brez televizije in računalnika, prva prava preizkušnja. Prav vsi pa so jo uspešno prestali.

V tem šolskem letu jim je bilo v veliko veselje eksperimentiranje pri pouku naravoslovja. Zelo so se potrudili pri izdelkih iz naravoslovne škatle in prav vse tudi izdelali. Prav tako so imeli zelo radi matematiko. Vsi pa smo radi poklepetali med seboj, prebrali kako do-

bro knjigo ali se pogovorili o aktualnih dogodkih, saj je pogovor temelj dobre komunikacije. Uspelo nam je šolsko leto uspešno pripeljati do konca. Kmalu bo za nami vso preverjanje in ocenjevanje. Napeti trenutki se bodo umaknili oddihu od napornega dela. Razdelili bomo spričevala in še zadnjič pripravili prireditev za starše v tem šolskem letu. Potem pa se za učence lahko začno počitnice.

Kaj pa učitelji? Vsi mislijo, da imamo mi toliko prostih dni, kot učenci počitnic. Zmota! Mi bomo še krepko v mesec julij urejali dokumentacijo, pisali poročila, urejali razrede in kabine, se dodatno izobraževali, prenavljali učne načrte in šele nato lahko odšli na dopust. Toliko dni, kolikor nam pripada in niti dneva več. A po dvajsetem avgustu bomo že nazaj, ker bomo pripravljali vse za novo šolsko leto, saj nepripravljeni ne moremo niti v razred, kaj šele da bi bili nepripravljeni na celo šolsko leto. V času letnega dopusta bomo prav zares odložili šolske skrbi in si nabrali novih moči za delo v prihodnjem letu. Takrat pa spet na svidenje.

Metka Behek

Solidarnost je opravila preizkušnjo z odlično oceno

»Poštenost na preizkušnji«, gledališka skupina učiteljev beltinske šole – Školniki, pobuda Sveta staršev - pomoč učencem beltinske šole, ki v teh kriznih časih ne zmorejo plačila prispevka za šolo v naravi, ekskurzije ... Martina, Vito, Monika, Matej, Iris, Marko, Danilo, Feri, Vinko, Gregor, Beno, Monika, Simona, Lidija, Jelka ... 5 predstav, prijazen odziv obiskovalcev, donatorji, nerodnosti, pripetljaji, težave in težavice, prostovoljni prispevki, ob koncu pa zadovoljni nasmeh sodelujočih, kajti namen je bil dosežen: znesek na računu šolskega sklada OŠ Beltinci je višji za 3.506,22.

Naj bo zato nasmeh otrok srečnejši in zadovoljnejši, na obrazih njihovih staršev pa naj se čuti olajšanje.

Iskrena hvala!

Jelka BREZNIK

Prizor iz predstave »Poštenost na preizkušnji«.

Medgeneracijsko srečanje v vrtcu Lipovci

Kolo življenja se vrtil naprej in nemogoče ga je zaustaviti ali zavrteti nazaj, čeprav bi si to velikokrat zaželeli. Tako smo se 19.5.2011 zbrale na igrišču vrtca Lipovci kar tri generacije družine. Pa ne brez razloga. Zbrali smo se na praznik družine in istočasno sodelovali v projektu Vseživljenjsko učenje v sodelovanju z Ljudsko univerzo iz Murske Sobote. K sodelovanju nas je povabil domačin, g. Alojz Sraka. Povabilu smo se z veseljem odzvali. Zbralo se nas je nekaj čez sto. Pripravili smo športne igre, kamor so bile vključene vse tri generacije. Timsko harmonijo je bilo čutiti po celem igrišču. Hvaležni smo vsem, da so se odzvali našemu povabilu in tako prispevali kamenček sreče v mozaik otrokovih spominov na še

Timska harmonija na medgeneracijskem srečanju v vrtcu Lipovci.

en nepozaben dogodek v vrtcu.

Metka Sobočan

Kaj je vedno občudovanja vredno? Narava

V to smo prepričani vsi v vrtcu Beltinci. Da pa naravo lahko občudujemo v njeni raznolikosti, smo jo dolžni ohranjati. Na to navajamo že najmlajše. Že tretje leto smo vključeni v EKO PROJEKT. V sklopu tega smo uresničili zamisel zasaditi zeliščni vrt. Zanj smo našli čudovit, miren kotiček za vrtcem in uredili gredico v obliki velikega polža. Morda polž res leze počasi, a zato toliko bolj vztrajno in z močno voljo. Ob letošnjem dnevu zemlje smo ga obnovili, ga na novo zasadili in ogradili. Hvaležno nam raste 15 vrst zelišč. Zanje skrbimo vsi, predvsem pa otroci naravoslovnega krožka. Želimo, da bi služil pravemu namenu, to pa je za sprostitev, okušanje v namazih in napitkih, tipanje in vonjanje čudovitih dišav. Zelišča smo tudi naravno sušili in iz njih izdelovali novoletne ikebane. Ne dolgo za nami so si zeliščne gredice uredili tudi v ostalih enotah. Prepričana

Malčki občudujejo zeliščni vrt pred vrtcem.

sem, da vsi z istim namenom. Vsako zelišče naj bo vedno občudovanja vredno.

Za vrtec Beltinci, Dragica Jakšič

Šolstvo v dokležovju skozi čas

Povzeto po zbranim gradivu
učiteljice Helene Copot - Lenčke

4. del
1958 - 1966

V letu 1958/59 je bil iz Rogaševca v Dokležovje premeščen učitelj Štefan Mlinarič.

V Dokležovju je primanjkovalo prostora, pa tudi učencev je bilo vedno manj, tako da niso mogli obstajati samostojni oddelki. Poskusno je bil v 4. razred vpeljan novi učni načrt. Šolo je takrat nadzoroval Janez Drnovšek.

Leta 1956/60 je bilo na šoli le 5 razredov v petih oddelkih. Učenci od šestega do osmega razreda so se prešolali v Bakovce. Po službeni dolžnosti sta bila v začetku šolskega leta premeščena Štefka in Štefan Mlinarič. V tem šolskem letu sta izšli čitanki in računico za prvi in drugi razred osnovne šole. V prvih štirih razredih se je poučevalo po novih učnih načrtih, v petem razredu le poskusno. V šoli so učenci dobivali malico. To so pripravljali v zasebni kuhinji, saj na šoli ni bilo primernih prostorov za pripravljanje hrane. Na šoli je že nekaj let pridno delovalo prosvetno društvo, ki je vsako leto pripravilo nekaj dramskih del in nastopilo z njimi doma in v okoliških krajih. Delovala je tudi šolska zadruga, ki je bila vključena v JPI (Jugoslovanske pionirske igre).

Učiteljica Marija s svojimi učenci. Avtor slike ni znan.

Na začetku šolskega leta 1961/62 se je učiteljica Ljudmila Budja preselila na osnovno šolo Vučja vas. Zaradi pomanjkanja kadra je bila na šolo v Dokležovje dodeljena učiteljica Majda Cmrekar.

Dograditev vaškega doma je bila zaključena. Dokležanci so 28. novembra 1962 dobili novo dvorano. Vse prireditve so se pred tem odvijale v učilnici šole. Za kraj je bila to velika pridobitev.

Na učno prakso je bila leta 1962/63 dodeljena praktikantka Verona Kustec, naslednje leto pa je kot novinka prišla na šolo še Marija Balažic. Tako je bila učiteljska zasedba končno popolna. V tem šolskem letu so prenovili še fasado šole in z oljnato barvo prebar-

vali okna in vrata. Streho so prekrili na starem delu šole - na delu ob cesti.

V letu 1964/65 je šola dobila vodovod. Tekoča voda je bila na hodniku, kjer sta bili nameščeni dve koriti. V razredih tekoče vode ni bilo. Tekočo vodo je dobilo tudi učiteljsko stanovanje. Šolo je zapustila Majda Cmrekar, ker je šla v Veržej, učiteljica Vera Kustec pa je zaradi pomanjkanja učiteljskega kadra poučevala drugi in tretji razred polkombinirano.

Šola je 1. januarja 1966 izgubila svojo samostojnost in bila priključena k šoli Bakovci.

Se nadaljuje...

Metka Behek, prof.RP

Glasbena šola Beltinci »poka po šivih«

Z naslovom, drage občanke in občani, vas ne želim strašiti ali kaj podobnega. Pa vendar, s to frazo na kratko opisujem trenutno situacijo na šoli. Po treh letih delovanja se je obseg dejavnosti na šoli močno povečal. Tako učitelji kakor učenci so nastopali na mnogih prireditvah v občini in širše. Naši učenci so se udeležili državnih in mednarodnih tekmovanj in dosegli zavidljive rezultate. Oblikovali smo šolski pihalni orkester, ki se je predstavil na velikonočnem koncertu. Zagnali smo tudi aktivnosti v smeri oblikovanja odraslega pihalnega orkestra, v katerem bi poleg učiteljev šole sodelovali tudi drugi glasbeniki iz naše občine. Pihalni orkester bo za našo občino nedvomno velika pridobitev. Tudi letos smo veliko naporov vložili v skupinsko igranje naših učencev. Poleg zasedb, ki so se predstavile na javnih nastopih izven šole, smo ob zaključku Tedna družine pripravili Koncert družinskih zasedb, na katerem so zaigrali že pravi družinski ansambli. Eden od komentarjev sorodnikov nastopajočih se je glasil: »Ne morete si predstavljati, kako je skupno igranje naših otrok obogatilo vzdušje v družini.« Tovrstne izjave potrjujejo naše delo in nas vse zaposlene dodatno motivirajo za kvalitetno delo. Seveda smo preko sveta staršev prejeli tudi kakšno kritiko, ki jo jemljemo kot koristno povratno informacijo o tem, kaj bi veljalo izboljšati.

Žal smo pri načrtovanju dela za prihodnje šolsko leto naleteli na dve težavi. Z Ministrstva za šolstvo in šport smo dobili informacijo, da za naslednje šolsko leto država ne namerava odobriti nobene širitve dejavnosti. Za našo šolo, ki deluje šele tretje leto, je ta ukrep ministrstva nesprejemljiv. V programu Glasbene pripravnice je namreč vpisanih 18 učencev, ki bi se z novim šolskim letom želeli vpisati na instrument, pa za njih ni prostora, ker šolanje zaključijo le šest učencev. Ta ukrep

Družina Čolnik nastopa v beltinski cerkvi Sv. Ladislava.

bi naša šola prenesla po šestih letih delovanja, ko bi prva generacija po večini zaključila izobraževanje. Ob ustanovitvi nam je namreč v skladu z zakonodajo, ki predpisuje zagotavljanje vzgojno-izobraževalnega dela v celotni vertikalni, bila zagotovljena širitev za en oddelek (16 učencev) v nadaljnjih petih letih. V tem trenutku je država požrla zagotovilo in pristojno ministrstvo se ne drži zakonodaje, ki jo moramo šole dosledno spoštovati. Vlogo za širitev z argumenti in obrazložitvijo smo seveda oddali, do konca junija pa pričakujemo odgovor ministrstva.

Druga težava je finančne narave. O financiranju glasbenega šolstva se zadnji mesec po medijih veliko piše. Žal prihaja pogosto do zavajanja, zato bi ob tej priliki v grobem predstavil način financiranja naše šole. Dejavnost Glasbene šole Beltinci se financira s strani Ministrstva za šolstvo in šport RS, prispevkov staršev in lokalnih skupnosti. Ekonomska cena izvajanja progra-

ma za učenca instrumenta znaša cca. 170 €. Ministrstvo zagotovi 85%, preostalih 15% sredstev za plače, regres in jubilejne nagrade prispevajo starši. Prispevek staršev bo od 1. 9. 2011 znašal 44 €, od tega 25,5 € za plače, regres in jubilejne nagrade, 18,5 € pa za kritje materialnih stroškov. Poleg MŠŠ in staršev za kritje materialnih stroškov v višini 20,21 € na učenca mesečno prispevajo tudi lokalne skupnosti. V medijih je bilo zaslediti nekaj primerjav z javnimi šolami, kjer prispevek staršev znaša 25 €, lokalne skupnosti pa njihovo dejavnost sofinancirajo v višini 14,87 € po učencu na mesec. Iz teh podatkov lahko povzamemo, da se javna (39,87 €) in zasebna (38,71 €) šola po višini ne razlikujeta veliko. Zasebna šola mora staršem poleg materialnih stroškov zaračunati še 15%, ki jih država ne zagotavlja za plače zaposlenih. Otroci iz občine Beltinci imajo v tem trenutku na razpolago »dražje« šolanje v bližini ali »cenejše« v Murski Sob-

ime tekmovalca	instrument	plaketa (mesto)	točke	mentor
Jan Matija Horvat	trobenta	bronasta plaketa (16.)	87,67	Bojan Bezjak
Gregor Pojbič	tolkala	zlata plaketa (6.)	95,00	Denis Dimitrić
Jan Čizmazija	tolkala	zlata plaketa (2.)	97,00	Denis Dimitrić
Jernej Jerebic	harmonika	zlata plaketa (2.)	95,67	Boštjan Baša
Nikolaj Zver	harmonika	srebrna plaketa (4.)	93,33	Matej Zavec

ti. V anketi, ki smo jo izvedli pred dobrim letom, starši ob vpisu otroka dajejo poudarek bližini in dostopnosti šole ter kvaliteti izvajanja dejavnosti.

Poleg mnogih nastopov so se naši učenci udeležili tudi državnega Tekmovanja mladih glasbenikov Slovenije, kjer so dosegli naslednje rezultate:

Naši učenci so se udeležili 7. Mednarodnega srečanja harmonikarjev, ki smo ga organizirali v Beltincih. O tem boste lahko prebrali v posebnem članku.

ime tekmovalca	točke	plaketa
Nina Rumež	95,00 točk	zlata plaketa
Brina Podgajski Kampuš	95,20 točke	zlata plaketa
Urška Dajčar	89,00 točk	srebrna plaketa

Učenci violine so se udeležili mednarodnega tekmovanja violinistov Mladi virtuoz v Beogradu in dosegli naslednje uspehe:

Mentorica vseh treh učenk je profesorica Sanja Mihič, na klavirju jih je spremljala profesorica Janja Belič.

V mesecu avgustu bomo izvedli delavnice za skupinsko igranje, kjer bodo

naši učitelji otroke povezali v manjše skupine, ki bodo izvajale različne zvrsti glasbe. Delavnice bodo odprtega tipa in se jih lahko udeležijo tudi otroci, ki sicer niso vpisani v našo šolo. Še posebej vabimo najmlajše, ki bodo sodelovali v priložnostnem zboru in orfovi skupini.

Matej Zavec, ravnatelj

Utrinki iz dejavnosti ZTK Beltinci

V. POHOD OB DNEVU ZEMLJE

Zavod za turizem in kulturo Beltinci in Zavod za gozdove Slovenije Območna enota Murska Sobota sta v nedeljo, 17. aprila 2011, organizirala V. POHOD OB DNEVU ZEMLJE.

Pohoda se je udeležilo 150 pohodnikov iz Prekmurja in Prlekije. Potekal je na relaciji »Otok ljubezni«, Ižakovci – brod na Melincih – »Otok ljubezni«, Ižakovci.

Po uradnem pozdravu organizatorjev smo se zapeljali z brodom na preleško stran in nadaljevali pohod ob Muri do broda na Melincih. Sledila je vožnja z brodom na prekmursko stran, kjer so nas pozdravili in pogostili člani TD Brod Melinci. Pot smo nadaljevali ob reki Muri do izhodiščne točke »Otok ljubezni«.

OZN je leto 2011 razglasila za mednarodno leto gozdov. S sloganom »Gozdovi za ljudi« se želi poudariti vlogo ljudi pri trajnostnem upravljanju, ohranjanju in razvoju gozdov po vsem svetu. Gozd namreč daje zavetje ljudem, je pomemben habitat živalim, rastlinam in drugim organizmom in zato vir biotske raznovrstnosti, hrane, zdravil, čiste vode in lesa, ima pa tudi ključno vlogo pri ohranjanju stabilnega globalnega podnebja ter okolja.

Jožica Slavinec, ZTK s članicami Društva za kulturo in ljudsko izročilo Ižakovci.

Ključno sporočilo je zato - gozdovi so ključnega pomena za preživetje in dobro počutje vseh ljudi - kar pa ne pomeni, da njihovi lastniki z njimi ne smejo gospodariti. Po zaslugi zakonskih okvirjev, lastnikov gozdov in gozdarjev se z gozdom v Sloveniji gospodari trajnostno, večnamensko in sonaravno. Gozd je zato v Sloveniji simbol prepoznavnosti države in odraz njenega odnosa do trajnostnega razvoja.

Udeleženci pohoda smo se zato s tem sporočilom sprehodili po obmurskih gozdovih, ki imajo v tem letnem času še poseben čar.

OTOK LJUBEZNI V IŽAKOVCIH OBISKALA SLOVENSKI IN MADŽARSKI MINISTER

V četrtek, 05. maja 2011, sta »Otok ljubezni« v Ižakovcih na območju občine Beltinci obiskala minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, mag. Dejan Židan in na njegovo povabilo tudi madžarski minister za razvoj podeželja, dr. Sándor Fezekas, predsedujoči Svetu EU za kmetijstvo in ribištvo.

V okviru uradnega obiska, ki je potekal na Gradu na Goričkem, sta ministra govorila med drugim tudi o prihodnosti skupne kmetijske politike (SKP) po letu 2013, o pravičnosti v

prehranski verigi ter o pomorih čebel. S kolesom pa sta se popeljala tudi skozi našo občino in si ogledala izletniško točko »Otok ljubezni« v Ižakovcih.

Na »Otoku ljubezni« v Ižakovcih sta oba ministra s soproga ter ostale člane spremstva pozdravila župan Občine Beltinci, dr. Matej Gomboši in direktorica ZTK Beltinci, Ela Horvat.

Veliko navdušenje je madžarski minister izražal nad ponudbo »Otoka ljubezni« (plavajoči mlin, razstava »Büjraštvo na reki Muri v »Brežni hiši«, brod, ...) ter čestital Občini Beltinci, Zavodu za turizem in kulturo Beltinci in Krajevni skupnosti Ižakovci za ohranjanje kulturne in tehnične dediščine.

EUROPOHOD 2011

Z geslom »Pohodi po E-poteh in k E-potem« so evropski pohodniki s sabo nosili idejo skozi celotno Evropo do Andaluzije.

Na vseh dogodkih, ki so bili organizirani v sklopu programa EVROPOHOD 2011, se je simbolično zajemala voda v posebnih posodah, ki se bo prenesla v Španijo na zaključni dogodek. Ta bo 15. oktobra v Granadi (dvorec Alhambra). Pohodnike smo sprejeli tudi v Beltincih pred gradom in na »Otoku ljubezni« v Ižakovcih. Sprejem in pogostitev v občini Beltinci smo pripravili ZTK Beltinci, TD Beltinci in KUD Beltinci (kvartet »Slavček«).

»DIŠI PO PREKMURJU«

Zavod za turizem in kulturo Beltinci se je 28.05.2010 udeležil promocijske predstavitve v Ljubljani. Odzvali smo se povabilu Društva za promocijo in zaščito prekmurskih dobrot in skupaj s članicami Društva

Bralno glasbeni večer v beltinskem gradu v okviru festivala Dialekta.

za kulturo in ljudsko izročilo Ižakovci promovirali celovito ponudbo Občine Beltinci. Prireditev je bila letos organizirana že petič. Namen tega promocijsko prodajnega dogodka, ki vsako leto privabi veliko obiskovalcev, je osrednji Sloveniji približati najbolj oddaljeno pokrajino v državi, do katere je sedaj le nekaj več kot ura vožnje ter ob prijetnem in sproščenem druženju predstaviti kakovostno ponudbo prekmurskih kulinarčnih dobrot, rokodelske izdelke ter kulturne in naravne znamenitosti.

RALLY IN RAZSTAVA STARODOBNIH KOLES

Društvo starodobnikov – ljubiteljev starih koles »Dimek« Beltinci je letos, 21. maja 2011, organiziralo že »9. RALLY LJUBITELJEV STARIH KOLES IN STARIH KOLES Z MOTORJEM«. Udeležilo se ga je skupaj 230 lastnikov starodobnih vozil.

V četrtek, 19. maja 2011, je potekalo odprtje razstave starodobnih koles v beltinskem gradu z naslovom »Kolo v službi človeka«. Razstava je odprta do 25.07.2011.

2. FESTIVAL NAREČNE KNJIŽEVNOSTI DIALEKTA 2011

Zavod za turizem in kulturo Beltinci je kot stalni partner festivala DIALEKTA, ki ga že drugo leto organizira Franc – Franc, podjetje za promocijo kulture, v petek, 27. maja ob 1900 v poročni dvorani beltinskega gradu pripravil bralno glasbeni večer, na katerem so nastopili narečni avtorji in avtorice iz različnih koncev Slovenije in zamejstva. S svojimi deli so se občinstvu predstavili Vlado Poredoš, glasbenik, frontman skupine Orlek in vse bolj tudi pesnik, ki je rojen v Beltincih in že več kot dve desetletji živi v Zasavju, Agica Kovše, pripovedovalka pravljic s Pohorja in vodja projekta Branje je žur v Mariborski knjižnici, Jože Fričar, avtor prvega sodobnega slovenskega narečnega romana Za napršnjek vedrine I. in II., rojen v Gomilici, živeč v Kamniku, Andreina Trusgnach, narečna ustvarjalka in pesnica iz Kozce v Benečiji in Milivoj Miki Roš, pisatelj, scenarist in filmski ustvarjalec iz Murske Sobote.

V spremljevalnem programu je nastopila tamburaška skupina KUD Beltinci, za pogostitev pa sta poskrbeli Turistično društvo Beltinci in Vinogradiško društvo Beltinci.

Hokejisti HK Lipovci prvaki srednjeevropske Interlige

Hokejisti Hokejskega kluba Lipovci nadaljujejo z izjemnimi rezultati. V domačem prvenstvu so ponovno zelo suvereno osvojili naslov državnega prvaka.

Zelo uspešno pa so nastopili tudi v mednarodni Interligi, kjer poleg naših predstavnikov nastopajo še najboljše ekipe iz Avstrije, Madžarske, Slovaške in Češke. Že v rednem delu tekmovanja so brez poraza zasedli prvo mesto, kar so potrdili tudi na zaključnem turnirju najboljših ekip, ki je potekal 28. in 29. maja v Bratislavi na Slovaškem.

V polfinalu so s 3:0 premagali madžarski HC Rosco iz Budimpešte, strelca sta bila Uroš Stanko 2 in Robert Mesarič.

V velikem finalu pa so v zelo težkem srečanju, kar končni rezultat sicer ne kaže, bili s 4:1 boljši še od češkega HC Slavia Hradec Kralove.

Zadovoljni obrazi igralcev in vodstva HK Lipovci takoj po veliki zmagi v finalu Interlige.

Strelci: Martin Mesarič 2, Boštjan Stanko in Franc Maučec. Z izjemnimi obrambami se je izkazal Jernej Vučko, zmagal pa je moštveni duh ekipe, borbenost in velika volja vseh lipovskih hokejistov, od tistih naj-

bolj izkušenih do najmlajših in strokovnega vodstva ekipe, ki so vsak prispevali velik delež k uspehu.

-JoP-

Uspešno prvo leto delovanja Judo kluba Klima center Tratnjek Beltinci

Minilo je prvo leto našega delovanja, za katerega lahko rečemo, da je bilo izjemno uspešno.

Na državnih prvenstvih smo osvojili 11 kolajn, od tega 2 zlati, s člansko ekipo pa smo osvojili 3. mesto v 2. slovenski ligi. Takšni rezultati so bili le naše tihe želje, ki pa so se s trdim delom uresničile. To tudi spodbuda in obenem obveza, da imamo tudi v prihodnje visoke cilje. Naša vizija je, da v naslednjih dveh do petih letih pripeljemo tekmovalca/ tekmovalko na evropsko prvenstvo kadetov, mladincev ali mlajših članov, v vseh starostnih kategorijah pa osvajamo medalje na državnih prvenstvih. Članska ekipa ima cilj, da se v tem času uvrsti v prvo ligo. Prav tako bomo starejše

Plodovi prvega leta. Foto: Milan Jerše

tekmovalce pripravili kot trenerje za delo z najmlajšimi in za sodnike.

Vsak začetek je težak, tudi naš

je bil, a smo imeli velik kapital – naše tekmovalce s starši na čelu, ki so nam dali zagon, da smo ustano-

vili klub v Beltincih. Za resno delo je nujno potreben tudi denar, ki smo ga počasi, a vztrajno dobivali od naših donatorjev in sponzorjev. Občina Beltinci nam je pomagala, da smo kupili tatami, saj nismo imeli svojih blazin za trening. Decembra smo priredili 1. Pokal Beltinec, ki je kljub nemogočim vremenskim razmeram uspel, saj smo imeli 105 tekmovalcev iz Slovenije in Hrvaške. Januarja smo organizirali področno DP OŠ, kjer je prav tako nastopilo čez 100 tekmovalcev iz 34 šol. Decembra pa nam je pripadla čast, da smo gostili IO JZS, ki je imel sejo v Beltincih. S to gesto so nam dali jasno vedeti, kako resno nas jemljejo in hkrati spoštujejo naše delo in prizadevanje za razvoj juda.

V sezoni 2010/11 smo se udeležili 30 tekmovanj v Sloveniji, Avstriji, Italiji, na Hrvaškem, v Franciji in na Madžarskem, kjer smo osvojili čez 100 medalj in pokalov, z nobene tekme pa se nismo vrnili brez kolajne. Posebej velja omeniti ekipo najmlajših cicibanov v sestavi LARA MESARIČ, GABRIEL ZADRAVEC, UROŠ in ŽAN PERKIČ, MITJA VIRAG, ROK KOVAČIČ, BENJAMIN KERMAN in MIHAELA ter MONIKA LEŠNJAK, ki uspešno tekmujejo po tekmovanjih v Sloveniji, pa tudi v tujini! Uspelo jim je zmagati ekipno tudi na močnem turnirju v Murski Soboti, kjer so z doseženim uspehom dokazali, da so trenutno najmočnejša cicibanska ekipa v pomurskem prostoru! V ekipi mlajših dečkov in deklic smo tekmovalno sezono zaključili še boljše, kot smo potihem upali! Vsi trije naši tekmovalci so uspeli na državnem prvenstvu osvojiti medalje! JAN

LUKAČ in TEO TOPLAK sta osvojila tretji mesti, deklica HANNA MAZOUZI pa je osvojila naslov državne prvakinja! S to ekipo smo se podali tudi na nekaj najmočnejših turnirjev v Evropi in tudi tam beležili uspehe! V Zagrebu sta JAN in HANNA osvojila zlati medalji, v Lyonu v Franciji je HANNA prišla do brona, Jan pa do sedmega mesta, v Budimpešti je HANNA ponovno prišla do brona, v Zeltwegu pa je JAN osvojil tretje mesto, HANNA pa je zmagala! Veseli nas tudi dejstvo, da se nobeden naših tekmovalcev z domačih tekem ni vrnil brez medalje! Odlično smo se uvrstili tudi na šolskih tekmovanjih, ki potekajo pod okriljem Ministrstva za šolstvo in šport, kjer sta TEO TOPLAK in HANNA MAZOUZI osvojila naslov regijskih šolskih prvakov, JAN LUKAČ pa se je uvrstil na drugo mesto! V ekipi starejših dečkov in deklic nastopajo MIHA FILIP, MARSEL IN MANUEL LEŠNJAK. Tudi ta ekipa skozi celo leto osvaja medalje na največjih turnirjih in od katere pričakujemo, da bo kmalu pokazala svojo kvaliteto! Pri kadetih sta se izkazala DAMIR MIHOLIČ, ki je na državnem prvenstvu zasedel tretje mesto, in FILIP TRATNJEK, ki je pristal na petem mestu! V mladinski ekipi nam je letos uspel sanjski rezultat, saj je naš tekmovalcev TIM KOVAČIČ pobral kar dve medalji na državnih prvenstvih - na mladinskem je osvojil tretje mesto, na mlajšem članskem pa je postal državni podprvak! Seveda povabilo slovenske reprezentance ni izostalo! TIM KOVAČIČ se zdaj pripravlja za nastope na mladinskih A-turnirjih v Leibnitzu in Pakšu, kjer bo lovil svojo normo za nas-

top na evropskem prvenstvu! Treba je povedati, da je TIM komaj prvo leto mladinec, da tekmuje s tri leta starejšimi od sebe in dosega izjemne rezultate! Sezono bomo končali 11.6. s tekmo v Frohnleitnu. Ta turnir velja kot C-turnir in ga je lani obiskalo preko 1400 tekmovalcev iz 30 držav! S pripravami na jesenski del sezone bomo začeli 15. 7. 2011. Avgusta odhajamo že na priprave na Madžarsko, natančneje v Budimpešto, kjer bodo naši tekmovalci trenirali pod budnim očesom trenerja madžarske državne selekcije, g. Hajtoša, nosilca olimpijskega srebra! Pred začetkom šolskega leta bomo pripravili še tabor, ki bo odprtega tipa in se ga bo lahko udeležil vsak. Za naslednjo sezono načrtujemo udeležbo na okrog 35 tekmovanjih. Članska ekipa bo tekmovala v ligi, decembra bo 2. Pokal Beltinec, udeležili pa se bomo tudi priprav v Ljutomeru in tujini.

Vsi naši dosežki in načrti so povezani z izdatnimi finančnimi sredstvi, ki pa jih na našo srečo donirajo in sponzorirajo naši prijatelji. Brez njih si vsega naštetega ne bi mogli privoščiti in tudi rezultati bi bili precej slabši, zato gre velika zahvala prav njim.

Kljub težki gospodarski situaciji pa nam je vseeno uspelo pridobiti generalnega sponzorja kluba, to je podjetje Tratnjek d.o.o., s katerim obračamo nov list v naši knjigi. Dogovorili smo se za petletno sodelovanje, ki nam bo omogočalo optimalno delo v klubu – uresničitev zastavljenih ciljev.

Iztok Jerebic

Rad-a bi bil-a...

LUNINA SVETLOBA, da bi ponoči osvetljeval-a neuslišane ljubezni,
TIŠINA, da bi utišal-a glasove, ki poškodujejo srce,
VZHOD, da bi ustvaril-a še en dan sreče,
SVETLOBA za tiste, ki živijo v temi,
NOČ, da bi razvajal-a tiste, ki se borijo čez dan,
ŽIVLJENJE, da bi se tisti, ki so mrtvi, ponovno rodili,
SOLZA, da bi se razjokali tisti s trdimi srci,
NASMEH, da bi posladkal-a ustnice zagrenjenih,
LJUBEZEN, da bi združeval-a ljudi in jim povedal-a, da sem samo en-a izmed njih.

Vse to smo lahko vsi iz dneva v dan, če samo želimo in hočemo.

Življenje nam vsak dan nalaga nešteto preizkušenj. Postavljeni smo pred dejstva in težke odločitve, a to, kar šteje, je naše SRCE. Kar čutimo v duši, je lahko največje zdravilo, je lahko v veliko pomoč pri premagovanju vseh težav in tegob današnjega časa. Kamor koli nas bo vodila naša življenjska pot, nikoli ne smemo pozabiti na srčnost in na vse tiste, ki so dan za dnem z nami, ki čutijo in di-

hajo z nami in nam pomagajo. Z njihovo pomočjo smo sposobni »premikati gore«, do popolnosti pa nas loči le majhen korak in to je takrat, ko vse to, kar dobimo od drugih, delimo in dajemo drugim tudi sami.

Lepa beseda, nasmeh, objem in poljub so geste, ki so sposobne delati čudeže. Čudeže v tem spremenljivem svetu, saj smo z njimi lahko nepremagljivi. Ozdravljajo naše notranjosti in nas napolnijo z veliko pozitivne energije.

Ljudje smo bitja, ki potrebujemo bližino drug drugega. Potrebujemo varno zavetje svojih ljubljenih oseb, potrebujemo njihovo podporo. Toplo dlan, ki nas pomiri, ko naslonimo najo svoje lice in iskrene oči, v katere se zazremo in občutimo, da smo ljubljeni. Oni so naši »angeli«, ki nas s svojimi nevidnimi krili objemajo dan za dnem in varujejo noč za nočjo. Najdemo jih, če imamo dovolj odprto srce, če želimo, da vstopijo v naše življenje in smo jim pripravljeni darovati svoj vsakdan. To, kar dobimo od svojega angela, je neprecenljiva sreča in vsestranska tolažba. Z njegovo pomočjo se zacelijo vse še tako globoke rane, še tako težka bremena in nočne more se razblinijo in postanejo nepomembne. Vse, kar šteje od tistega trenutka naprej, je ljubezen, ki je brezpogojna, čista in nesebična.

Lilijana Žižek

Zgodba o prijateljstvu

Konec šolskega leta je pred vrati. Za marsikoga se prične novo poglavje v njegovem življenju: eni bodo šli prvič v vrtec, osnovno šolo, drugi bodo pričeli s srednješolskim izobraževanjem, spet tretji bodo pričeli s študijem. Vsaka taka prelomnica v življenju je težka in velik korak, tako za Vas mlade kot tudi za Vaše starše. Vedite, da je čas, ki ga sedaj preživljate, najlepši, navkljub vsemu. Bodite le dovolj močni in trdni v svojih prepričanjih ter namenih. Vse se bo uredilo, vse se bo dobro izteklo, samo verjeti morate. V času, ko pričakujemo poletje in brezskrbne dni, sem za vse Vas izbrala to čudovito zgodbo, ki v sebi nosi veliko sporočilo. Naj se Vas dotakne in naj Vam da misliti. Srečno!

Nekega dne, ko sem hodil v prvi letnik srednje šole, sem videl fanta iz mojega razreda iti domov. Ime mu je bilo Kyle. Izgledalo je, da je nesel domov vse knjige. Mislil sem si: "Zakaj bi kdo nesel vse svoje učbenike domov v petek? Res mora biti piflar." Sam sem imel kar lepo splaniran vikend (žurke in nogometna tekma z mojim prijatelji jutri popoldan), zato sem skomignil z rameni in šel naprej. Ko sem hodil, sem videl, da gre proti temu fantu gruča otrok. Tekli so k njemu, mu podrli vse knjige na tla in ga spotaknili, da je padel v blato. Njegova očala so poletela in videl sem, kako so pristala v travi 5m stran od njega. Pogledal je gor in videl sem to obupno žalost v njegovih očeh. V srcu sem

čutil z njim. Zato sem tekel do njega in medtem, ko se je plazil po tleh in iskal očala, sem videl solzo v njegovih očeh. Ko sem mu podal očala, sem rekel: "Tisti fantje so bedaki. Res bi morali odrasti." Pogledal me je in rekel: "Hej, hvala!" Na njegovem obrazu je bil velik nasmešek. To je bil eden tistih nasmeškov, ki izkazujejo resnično zahvalo. Pomagal sem mu pobrati knjige in ga vprašal, kje živi. Kot se je izkazalo, je živel blizu mene, zato sem ga vprašal, zakaj ga nisem prej videl. Rekel je, da je pred tem hodil v privatne šole. Prej se ne bi nikoli družil s kakim fantom, ki je hodil v privatno šolo. Vso pot do doma sva šla peš in pomagal sem mu nesti nekaj knjig. Izkazalo se je, da je kar zanimiv

fant. Vprašal sem ga, če bi hotel z mojim prijatelji igrati nogomet. Rekel je da želi. Družili smo se cel vikend in bolj, ko sem spoznaval Kyla, bolj mi je bil všeč in moji prijatelji so bili istega mnenja.

Prišel je ponedeljek zjutraj in tam je bil Kyle spet z ogromnim kupom knjig. Ustavil sem ga in rekel: "Ti si boš pa res natreniral mišice s tem kupom knjig, ki jih nosiš vsak dan! Samo smejal se je in mi dal polovico knjig. Skozi naslednja štiri leta sva z Kylom postala najboljša prijatelja. Ko sva bila zadnji letnik, sva začela razmišljati o faksu. Kyle se je odločil za Georgetown in jaz za Duke. Vedel sem, da bova vedno prijatelja, da kilometri ne bodo nikoli problem. On je želel biti zdravnik, jaz pa sem ciljaval v poslovne vode z nogometno štipendijo. Kyle je bil zadolžen za poslovljni govor v našem razredu. Ves čas sem ga dražil, da je piflar. Moral je pripraviti govor za maturo. Tako vesel sem bil, da nisem jaz rabil iti na tisti oder in govoriti. Na dan mature sem

videl Kyla. Izgledal je čudovito. On je bil eden tistih, ki so res našli sami sebe skozi srednjo šolo. Malo je "napolnil" svojo postavo (z mišicami) in zelo dobro je zgledal v očalih. Imel je več znamenkov kot jaz in punce so ga oboževale. Kako sem bil včasih ljubosumen. Danes je bil eden tistih dni. Videl sem, da je nervozen zaradi svojega govora. Zato sem ga lopnil po hrbtu in rekel: "Hej, veliki mož, odličen boš!" Pogledal me je z enim tistih pogledov (hvaležnih) in se nasmejalo. "Hvala," je rekel. Ko je začel svoj govor, se je odkašljalo in pričel: "Matura je čas, ko se zahvalimo vsem tistim, ki so nam pomagali skozi tista težka leta. Svojim staršem, učiteljem, bratom, sestram, mogoče trenerju... ampak najbolj svojim prijateljem. Tukaj sem, da vam povem, da je biti nekomu prijatelj največje darilo, kar ga lahko tej osebi date. Povedal vam bom zgodbo."

Samo gledal sem svojega prijatelja v neveri medtem, ko je razlagal zgodbo o prvem dnevu najinega srečanja.

Čez vikend se je nameraval ubiti.

Govoril je o tem, kako si je izpraznil omarico, zato da njegova mama kasneje ne bi rabila tega potem početi in nositi domov vseh njegovih stvari. Globoko me je pogledal in mi namenil majhen nasmešek. "Hvala bogu, sem bil resen. Moj prijatelj me je rešil pred neizgovorljivim." Slišal sem vzdih, ki je potoval skozi množico medtem, ko nam je ta čeden, popularen fant razlagal o svojem najšibkejšem trenutku. Videl sem njegovo mamo in očeta, kako me gledata in se mi smejeta s tistim istim hvaležnim nasmeškom. Šele takrat sem dojel globino vsega tega.

Nikoli ne podcenjuj moči svojih dejanj! Z eno majhno gesto lahko nekomu spremeniš življenje. Na bolje ali na slabše. Bog nas "daje" v naša življenja, da vplivamo drug na drugega na nek način. Išcite Boga v drugih.

Vir: (http://www.pozitivke.net/article.php/Prijatelja_Zgodba_Angeli_Nase_Zivljenje)

Lilijana Žižek

Razvedrilo

9. rally ljubiteljev starih koles in starih koles z motorjem
- kolesarji tik pred ciljem.

9. rally ljubiteljev starih koles in starih koles z motorjem
- odprtje razstave starodobnih koles.

Veseli rekruti v kulturnem domu v Beltincih.

V OŠ Beltinci je potekal tehniški dan na temo Odpadki.

Drugošolci prvo leto pri folklori pa že na reviji.

Skupina ki prihaja - zlato priznanje ZRSS na državni reviji »Pika poka«

